

ПОПЛАТНИКИ
ЗАБАВНИК

БРОЈ

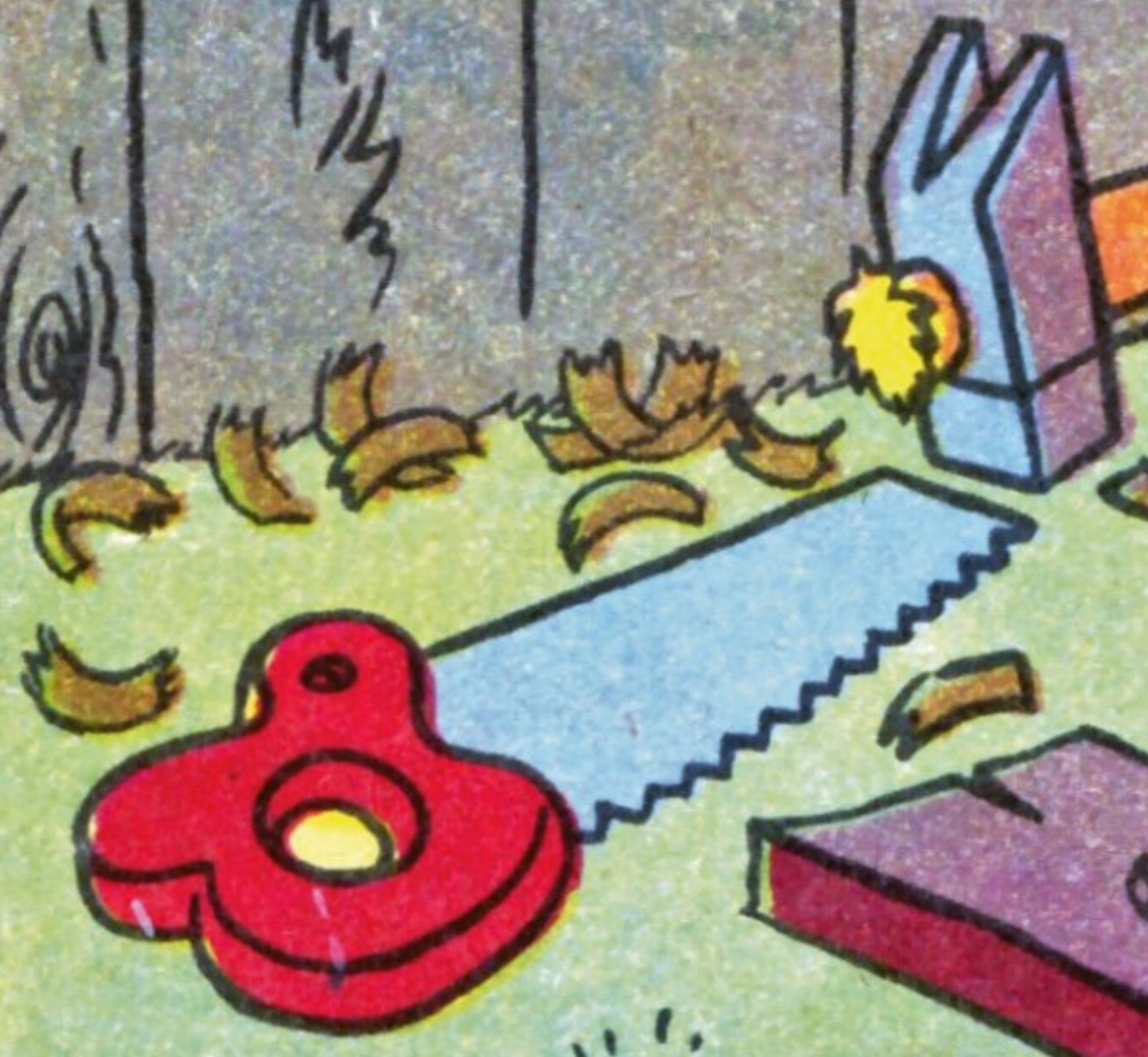
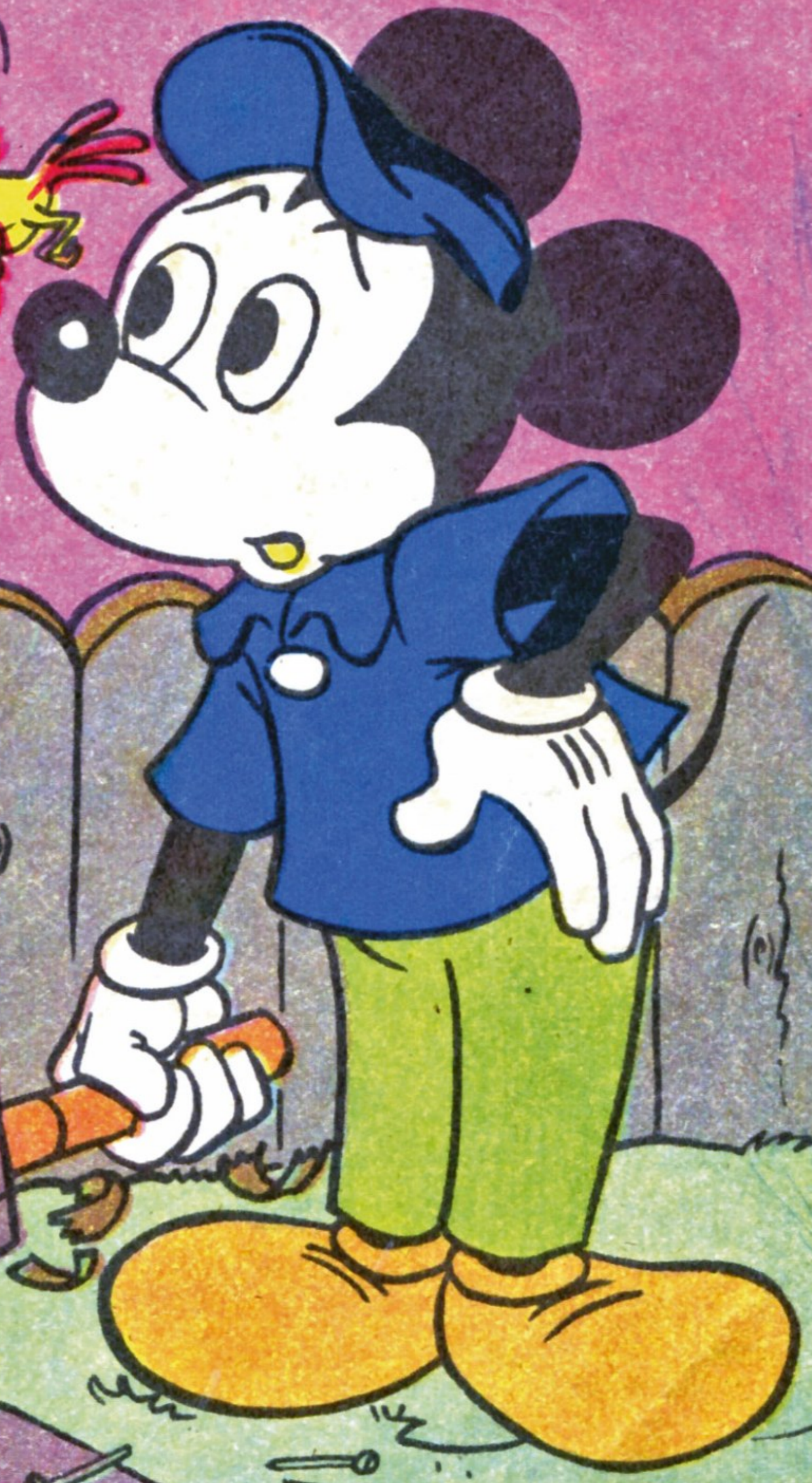
624

1. X 1986.

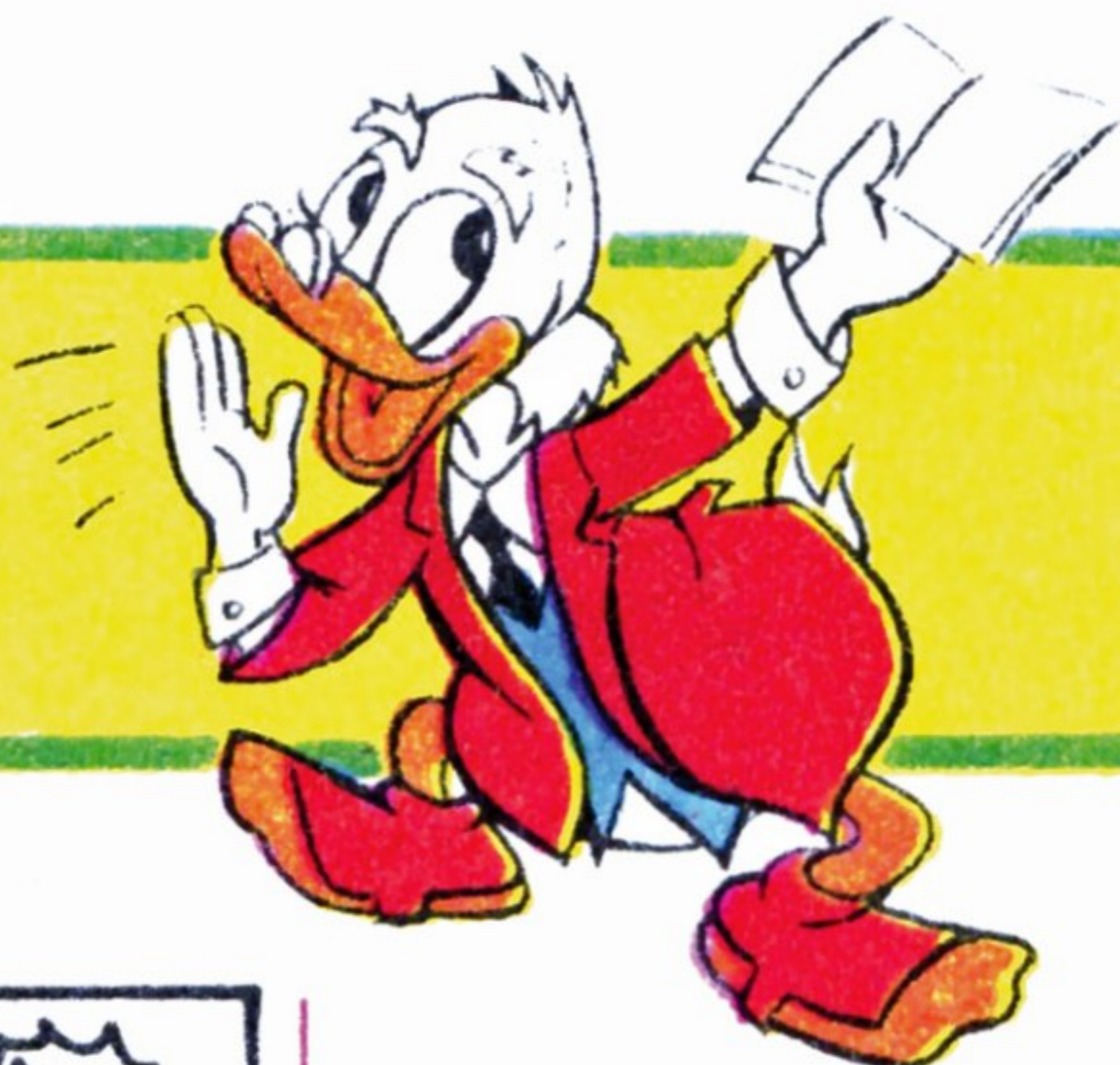
ИЗЛАЗИ СРЕДОМ • ГОДИНА XIII • 100 ДИН.

WALT DISNEY'S

МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК

ВЕРОВАТНО НИСТЕ ЧУЛИ

● Није потребно говорити колико је у хирургији важна стерилност. Она се постиже стерилизацијом инструмената, антисептичким препаратима, јонизацијом ваздуха, кварцним лампама и тако даље. Новину у овој области свакако представља антими-кробна таваница, изум научника из ДР Немачке. Површина таванице „изрешетана“ је безбројним рупицама које непрестано усисавају загађени ваздух и замењују га стерилисаним. Такве таванице, сем у хируршким салама, могу се употребљавати свуда где треба одржавати висок степен чистоће ваздуха.

● Лепа Паула Сели ушета-ла је мртва хладна у један супермаркет у Карсонвилу (САД) – гола од појаса на-више, пришла касирки и затражила обећане бес-платне намирнице за „прву женску топлес-муштерију“. Прво се намрштила касир-ка, онда се намрштио шеф, али је Паула на крају доби-ла бесплатну корпу. У кон-курсу који је супермаркет организовао није било на-значено колико би година дотична топлес-дама мо-рала да има. Паула је има-ла три.

● Један Шкотланђанин, извесни Фред Стоун из Абердина, платио је свом зубном лекару за вештачку вилицу – фалсификованим новчаницама. Бранећи се пред судом, Стоун је изја-вио да су и зуби које му је зубар израдио такође лажни.

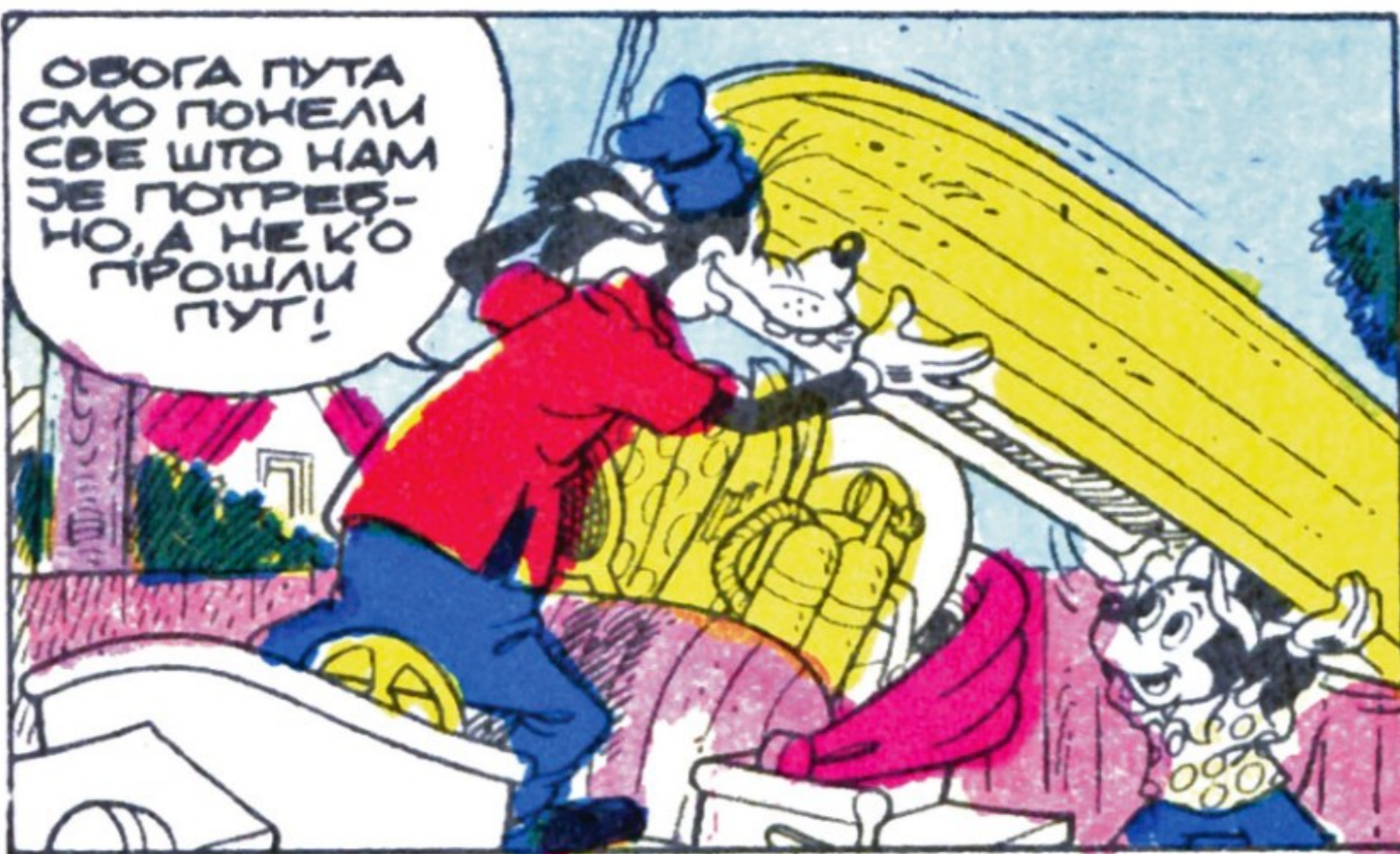
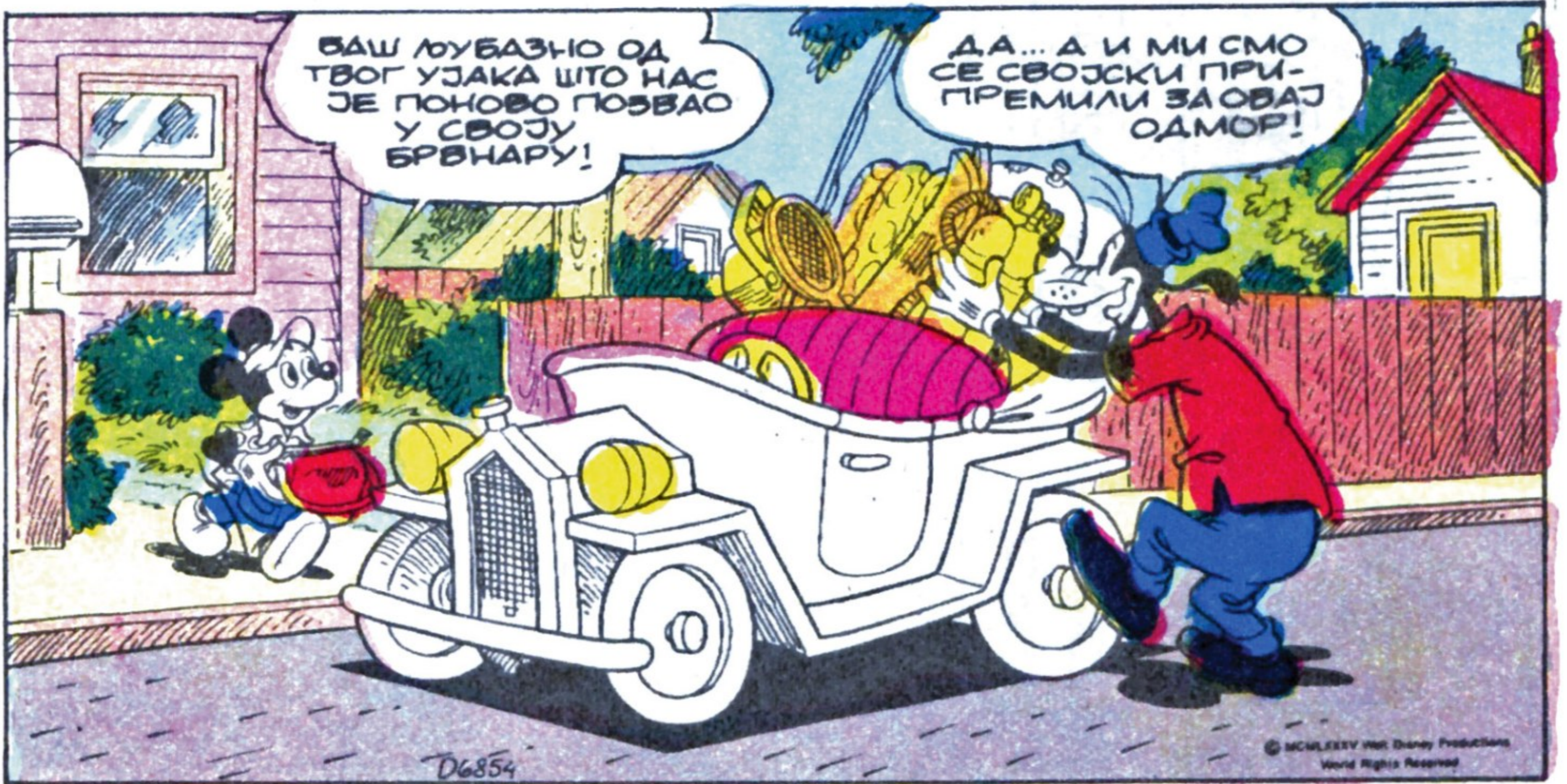
● У соковима многих пло-дова има пектина који, у ствари, представља биљни желатин. Недавно су са-радници истраживачког института у Јапану доби-ли пектин из коре мандарине. Пакују га у спреј-бочице, а служи за заштиту рана и опекотина на кожи.

● Статистички подаци из Њујорка казују да је број уједа паса у овом граду у сталном опадању, али су зато лекари у једној годи-ни морали да интервенишу у 1557 случајева људског уједа. У већини случајева човек је ујео човека у току туче.

МИКИ:

ОДМОР

ИЗГЛЕДА ДА СМО
МАЛО ПРЕТЕРАЛИ
СА СТВАРИМА!

ОПА! ПУКЛА
НАМ ЈЕ
ГУМА!

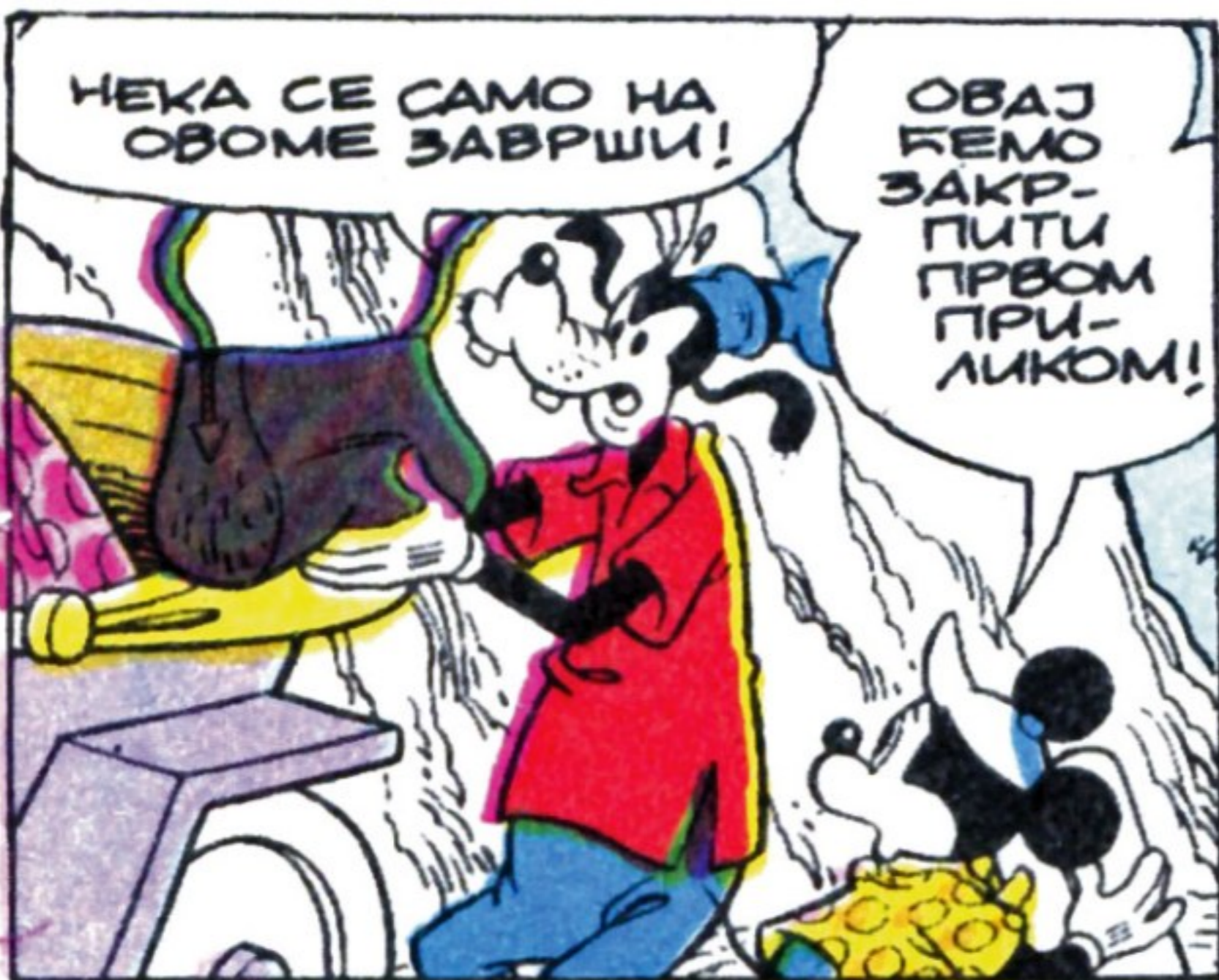
НЕМА ВЕЗЕ! ПРО-
МЕНИЋЕМО ЈЕ!

НИСМО РАЧУНАЛИ
ДА СМО ОВИМ
СИЛНИМ СТВАРИ-
МА ЗАТРПАЛИ
РЕЗЕРВНИ
ТОЧАК!

ЛЕПА ПАРАДА! БАШ
НАМ ЈЕ ДИВНО ЗА-
ПОЧЕО ОДМОР!

НЕКА СЕ САМО НА
ОВОМЕ ЗАВРШИ!

ОВАЈ
БЕМО
ЗАКР-
ПИТИ
ПРВОМ
ПРИ-
ЛИКОМ!

А САД, КРЕГЕМО!

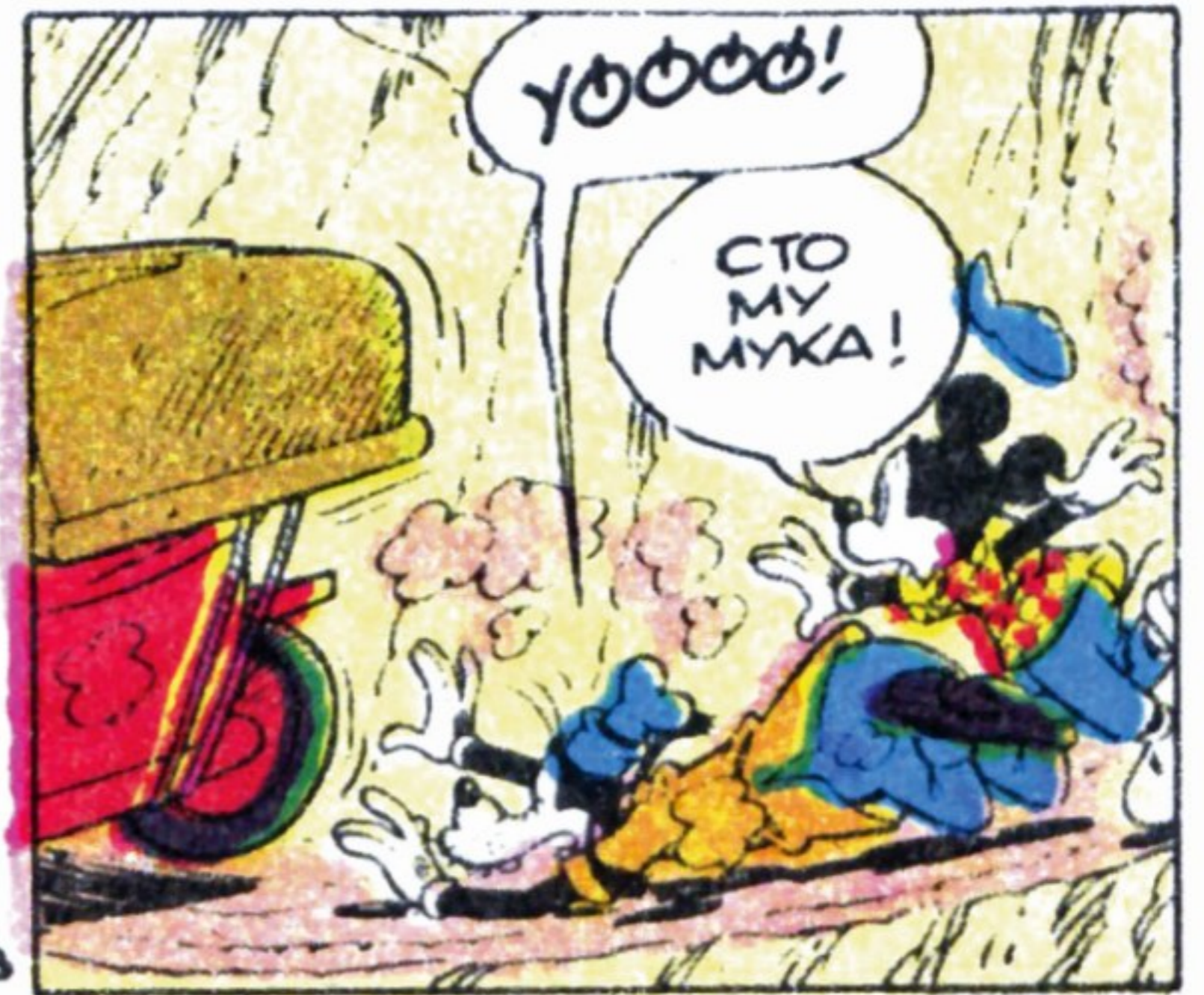
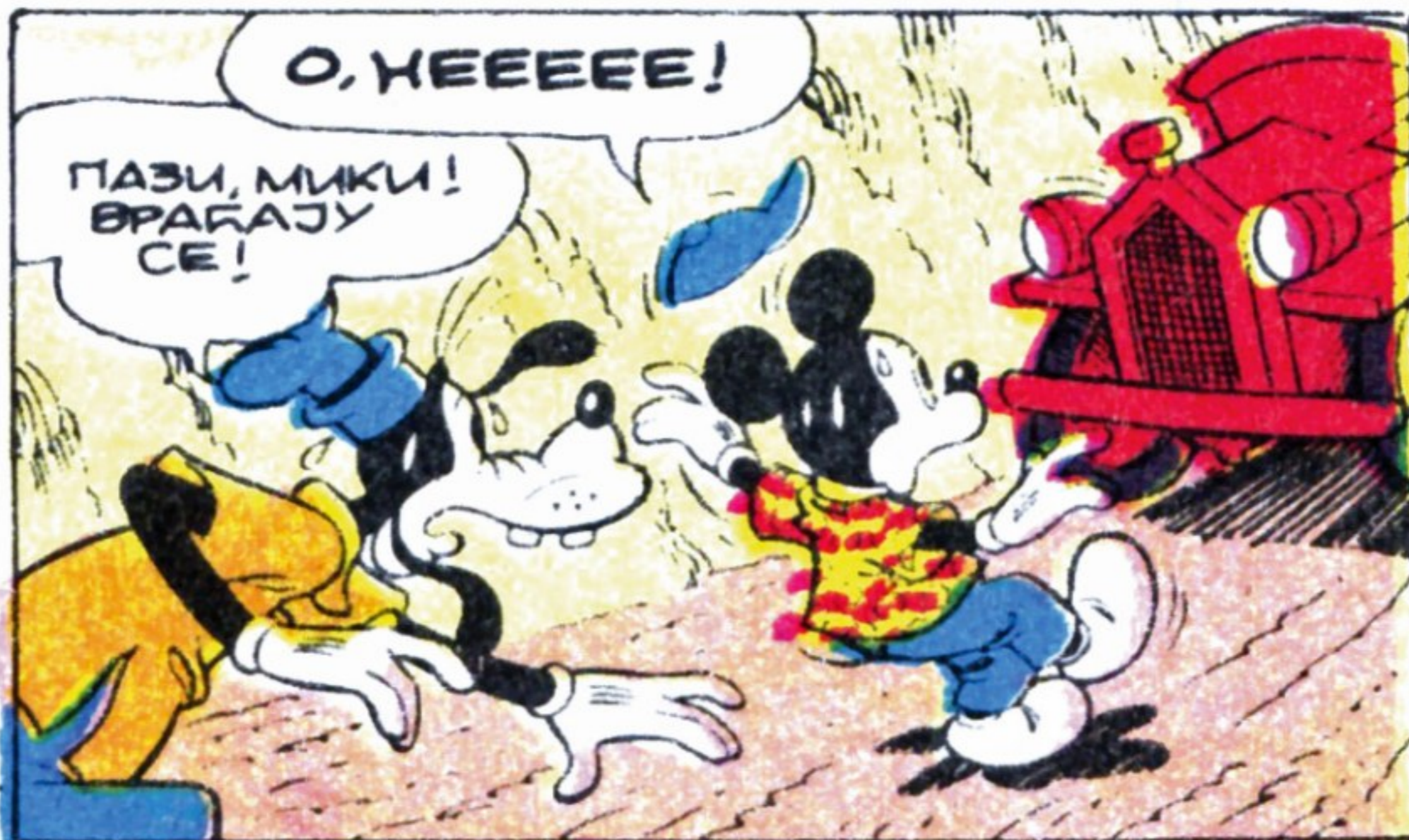
САМО
ХРАБРО,
ШИЛО!

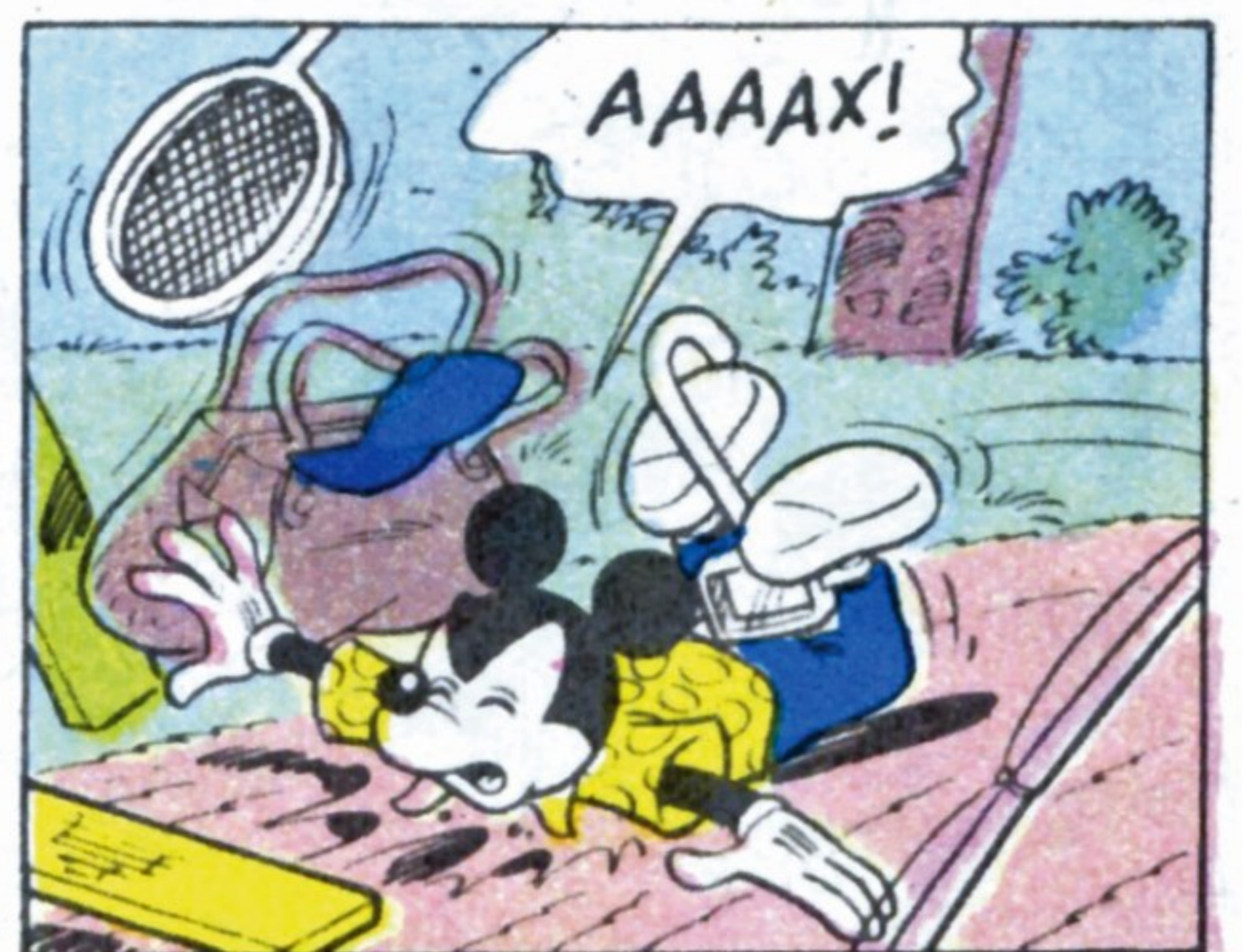
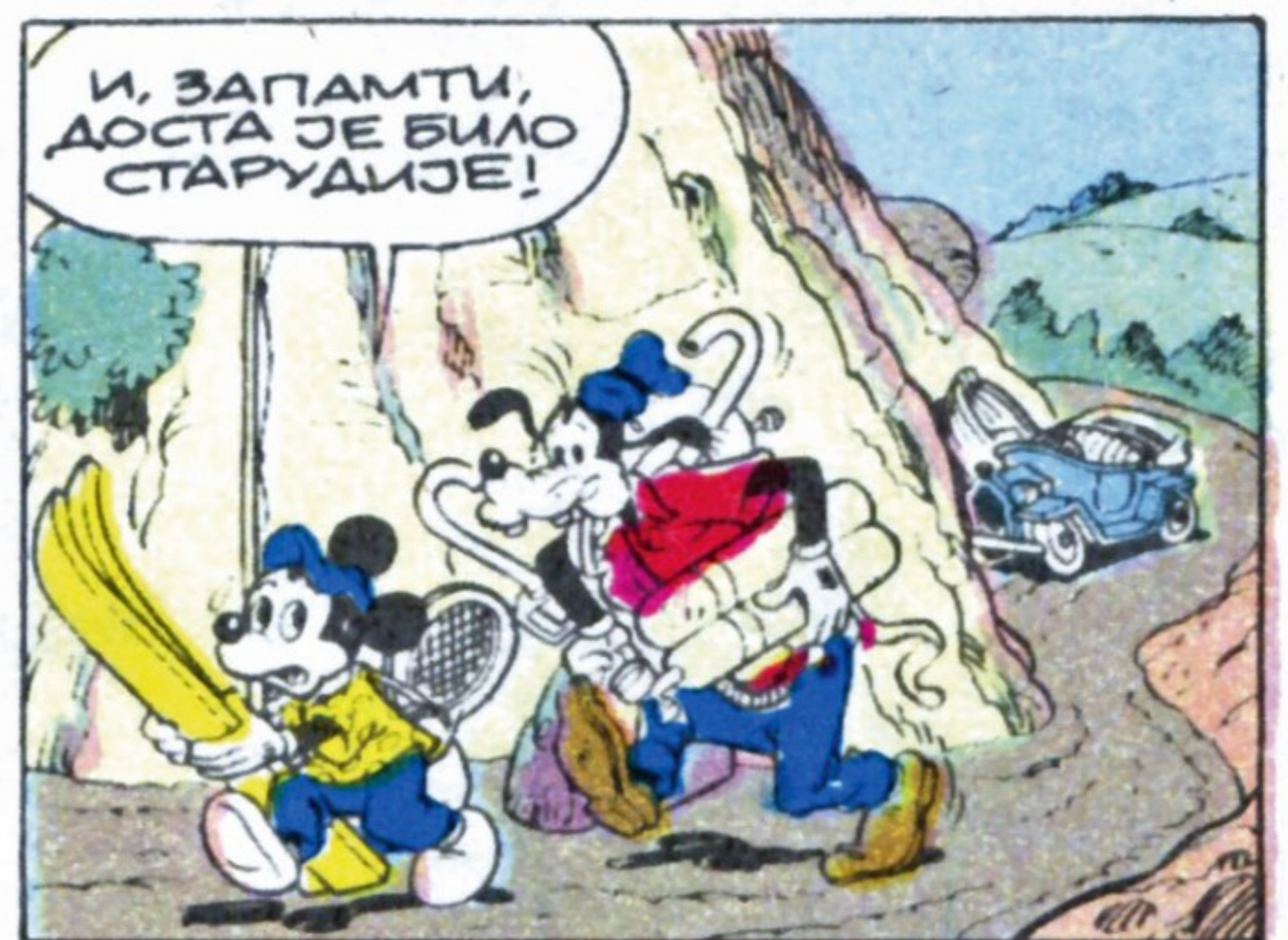
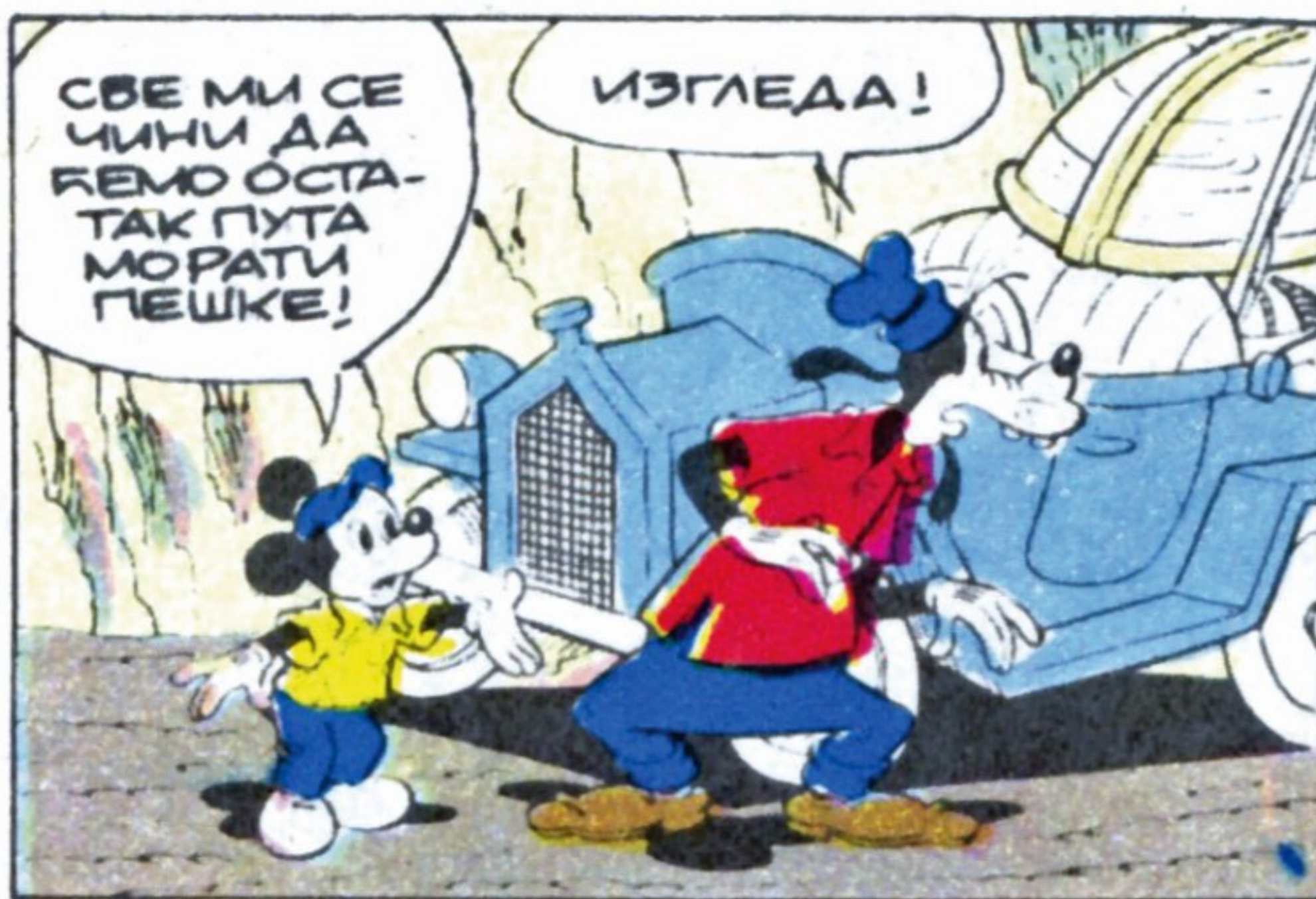
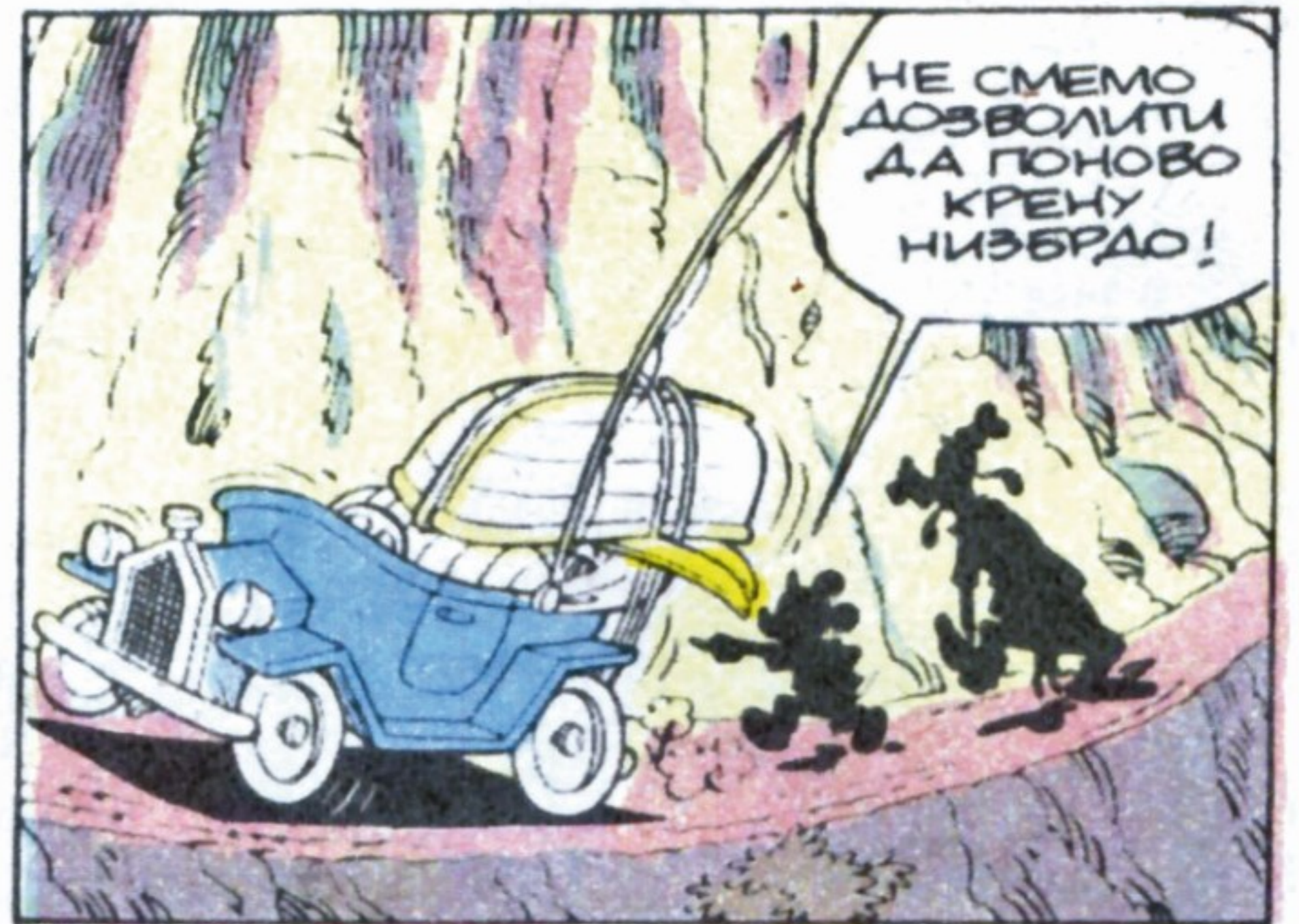
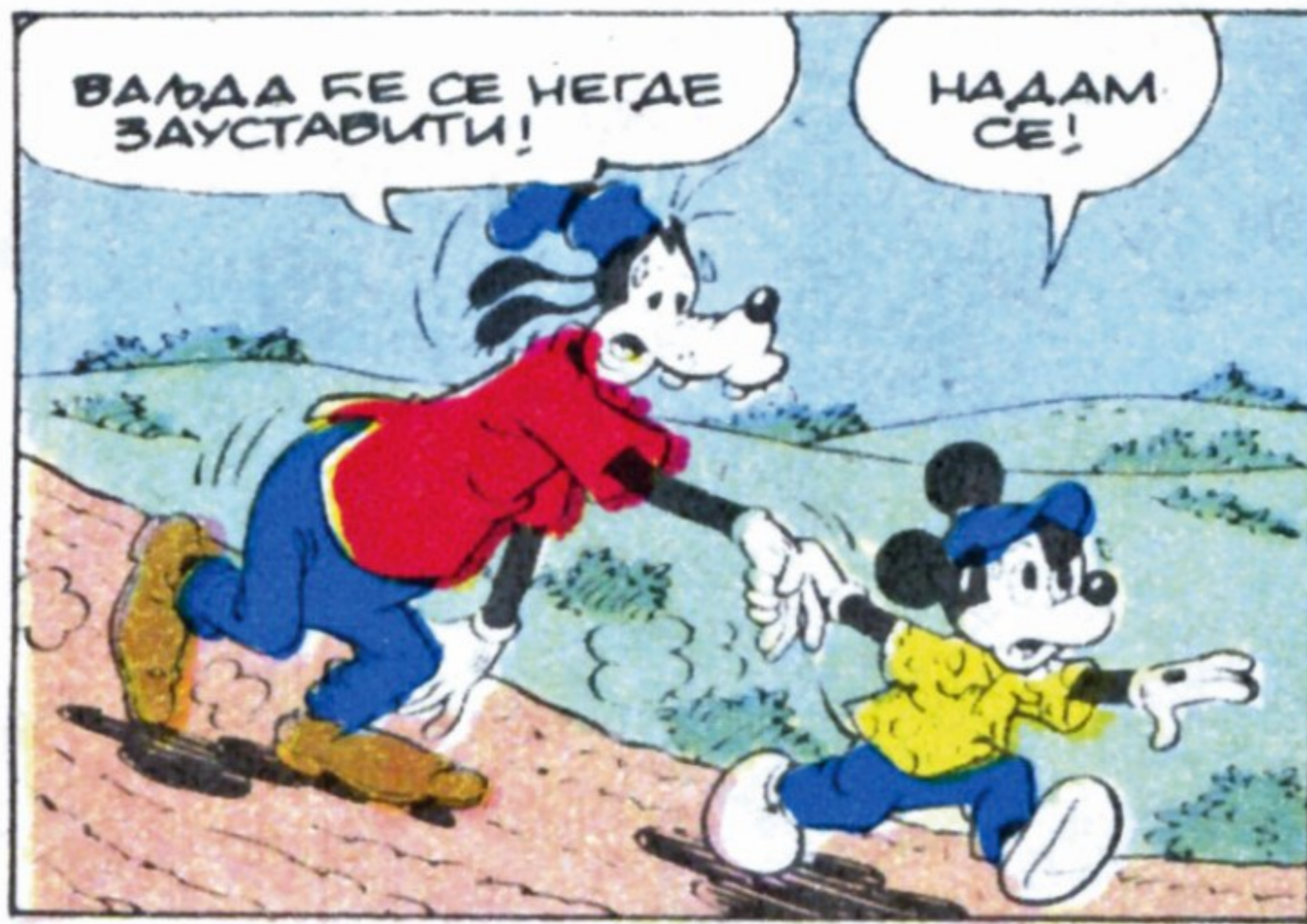

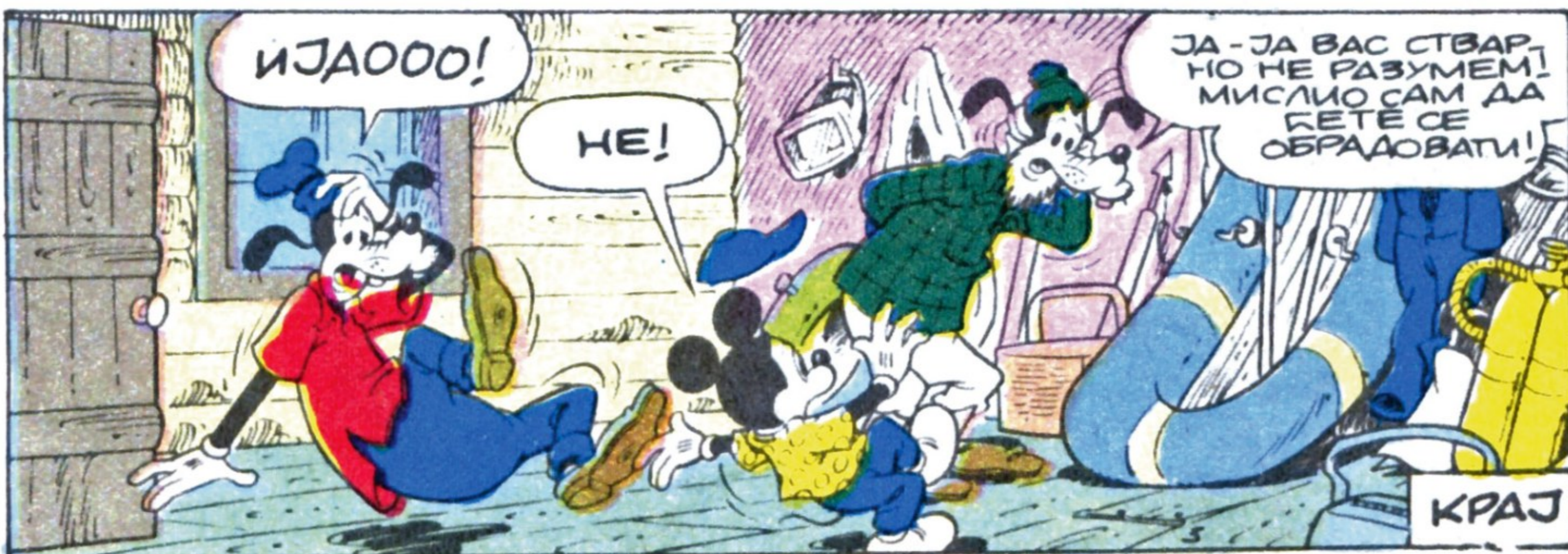
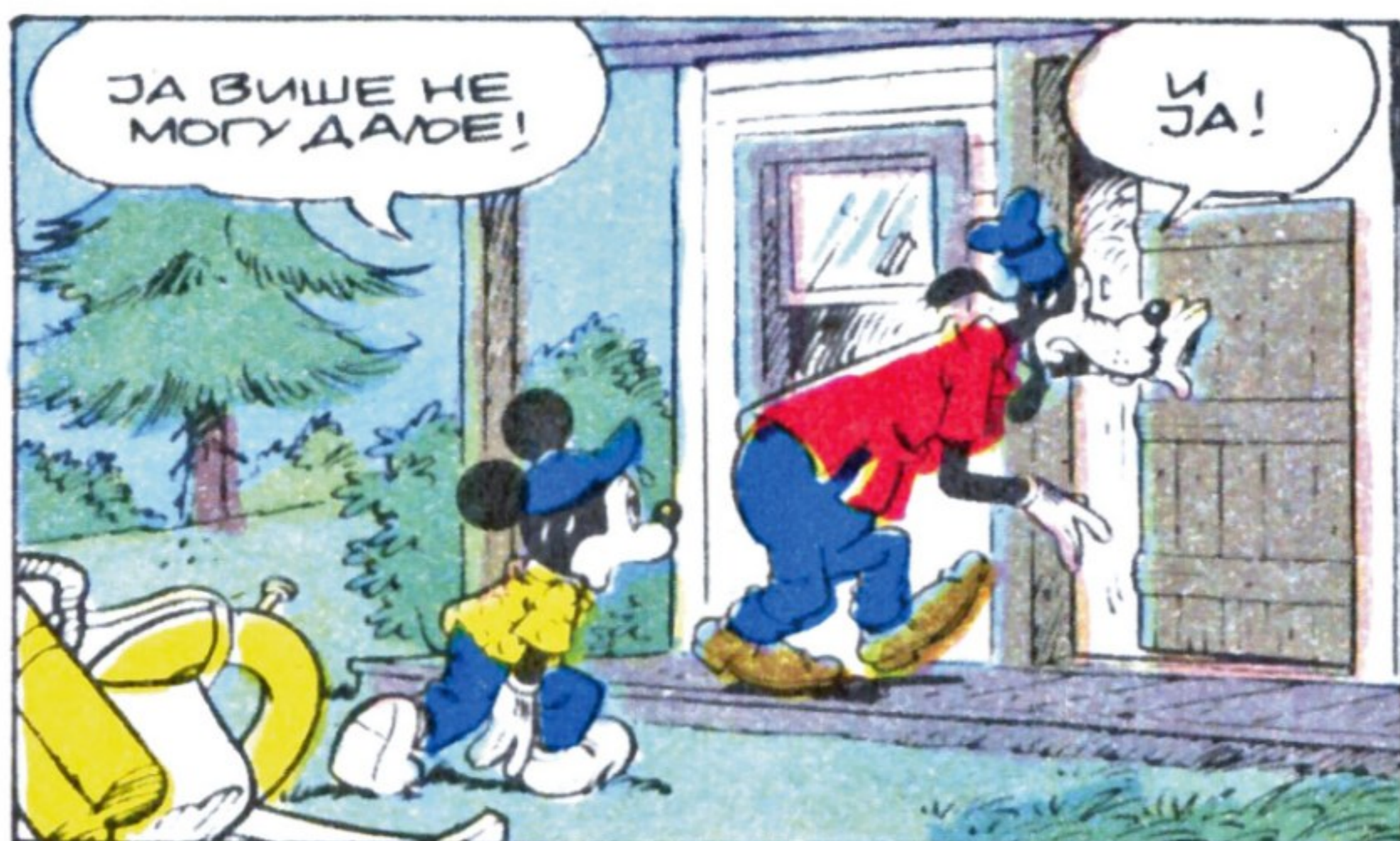
НИЗБРАО ЈЕ
МНОГО
ЛАКШЕ!

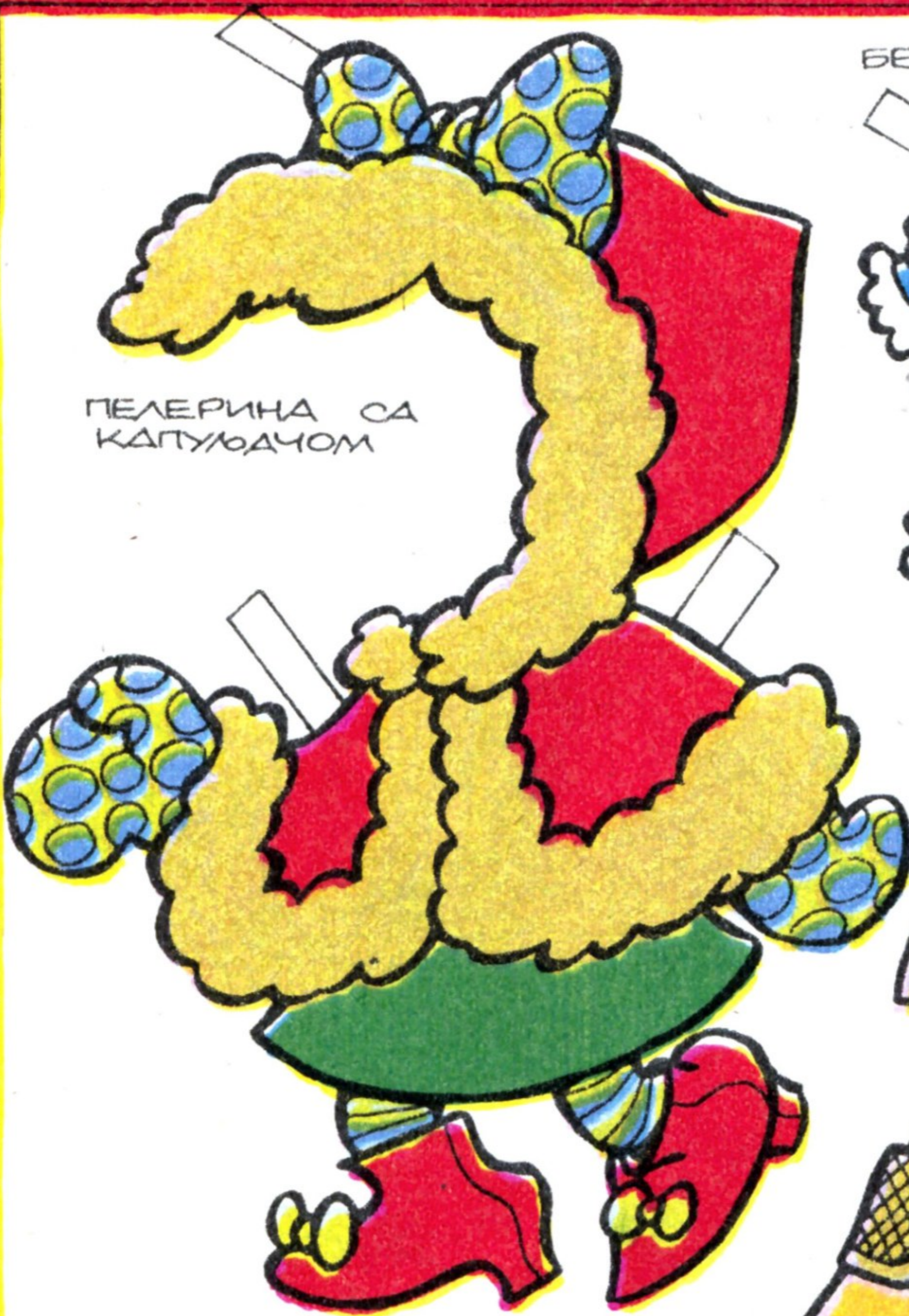
АЛИ, УЗБРАО
БАШ НЕ ИДЕ
ГЛАТКО!

ПЕЛЕРИНА СА
КАПУЉАЧОМ

БЕБИ ДОЛ

КУЋНА ХАЉИНА

ЗА ОБИМАЗАК
РАДЊИ

ШЕШИР

ПРОСЕЦИ ПО ЦРТИЦАМА!

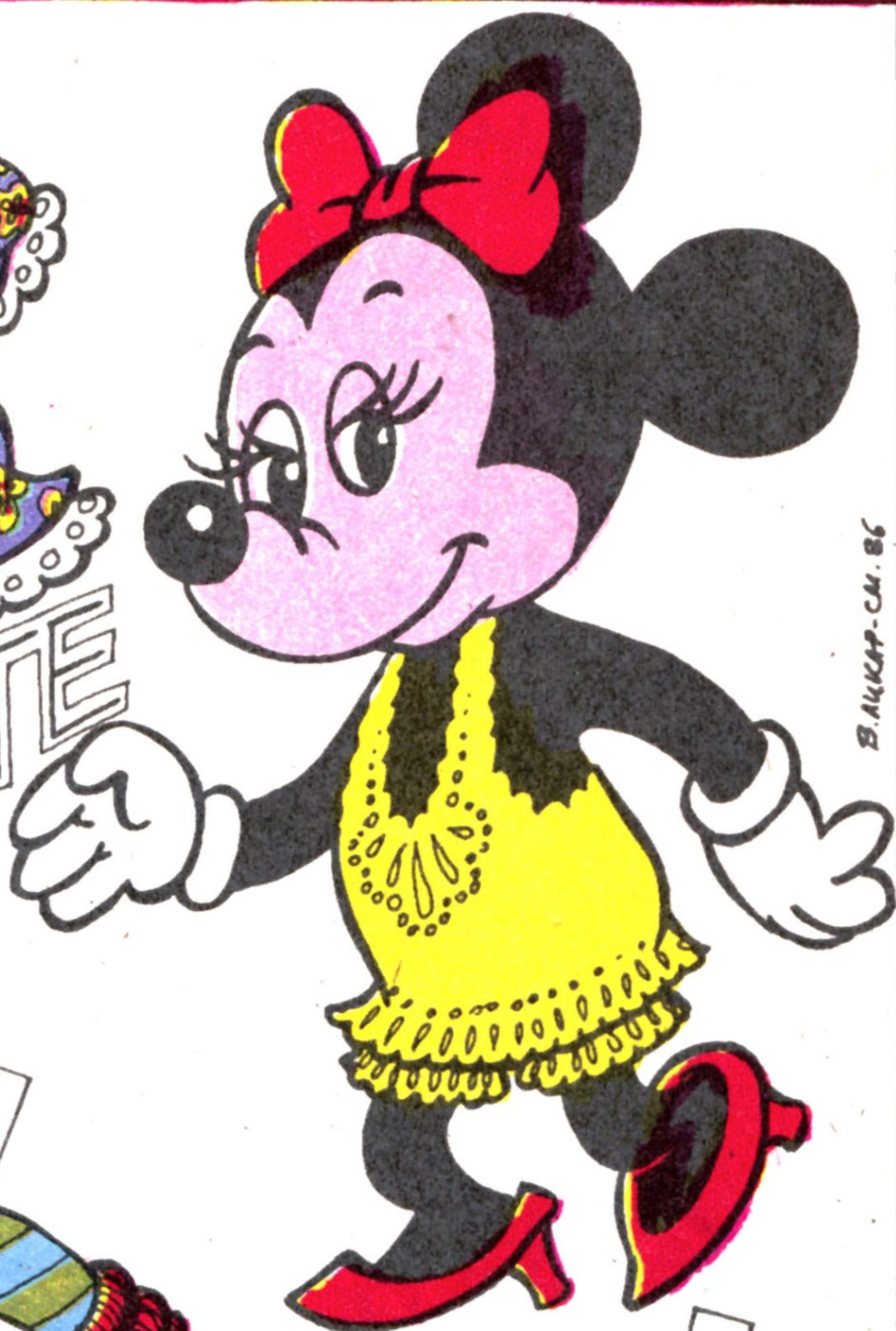
РОМАНТИЧНА
ХАЉИНА

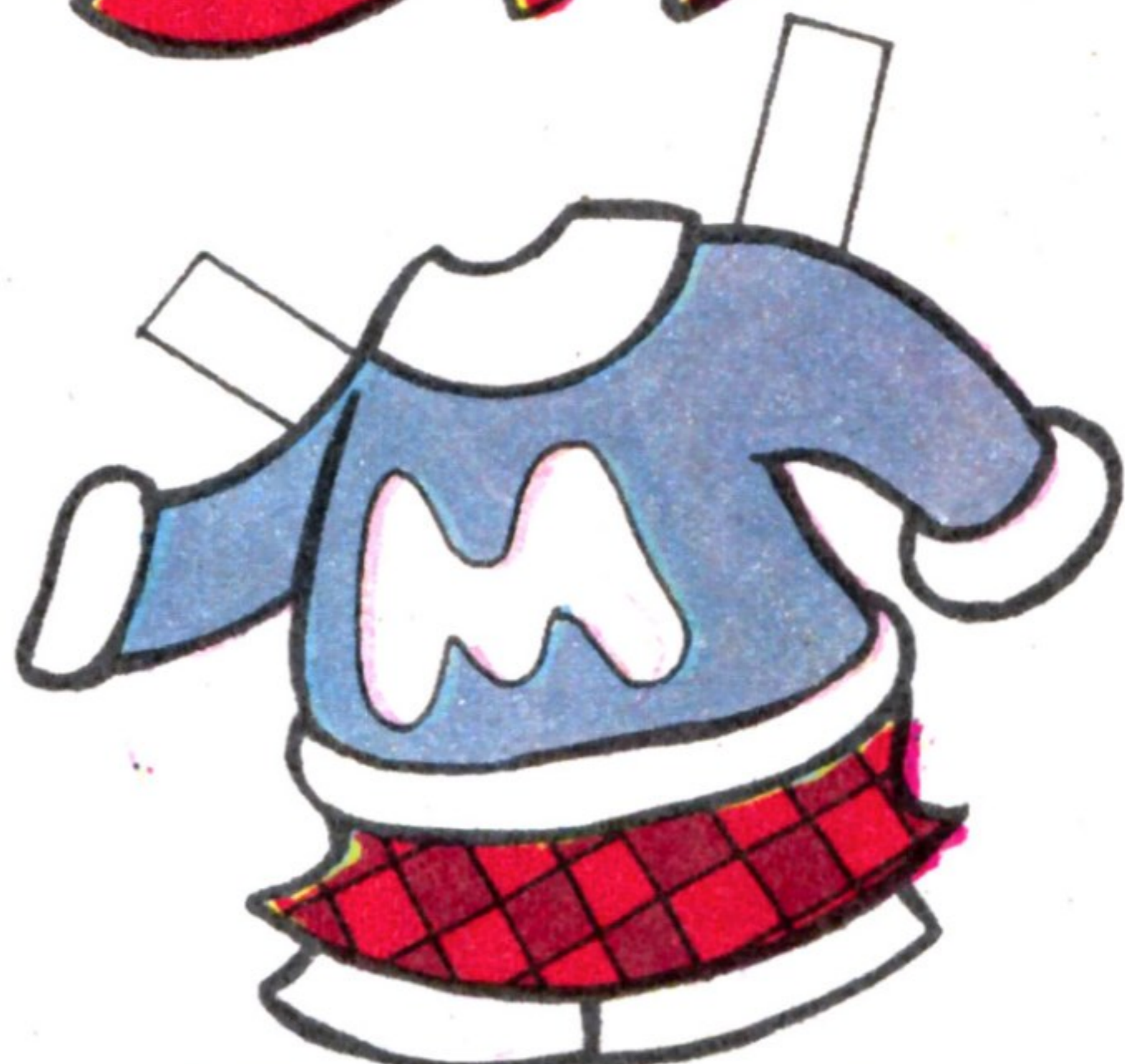
ОБУЦИТЕ
МИНИ

СПЕЦИЈАЛНИ МОДЕЛ

В. АЦКАР-СМ. 86

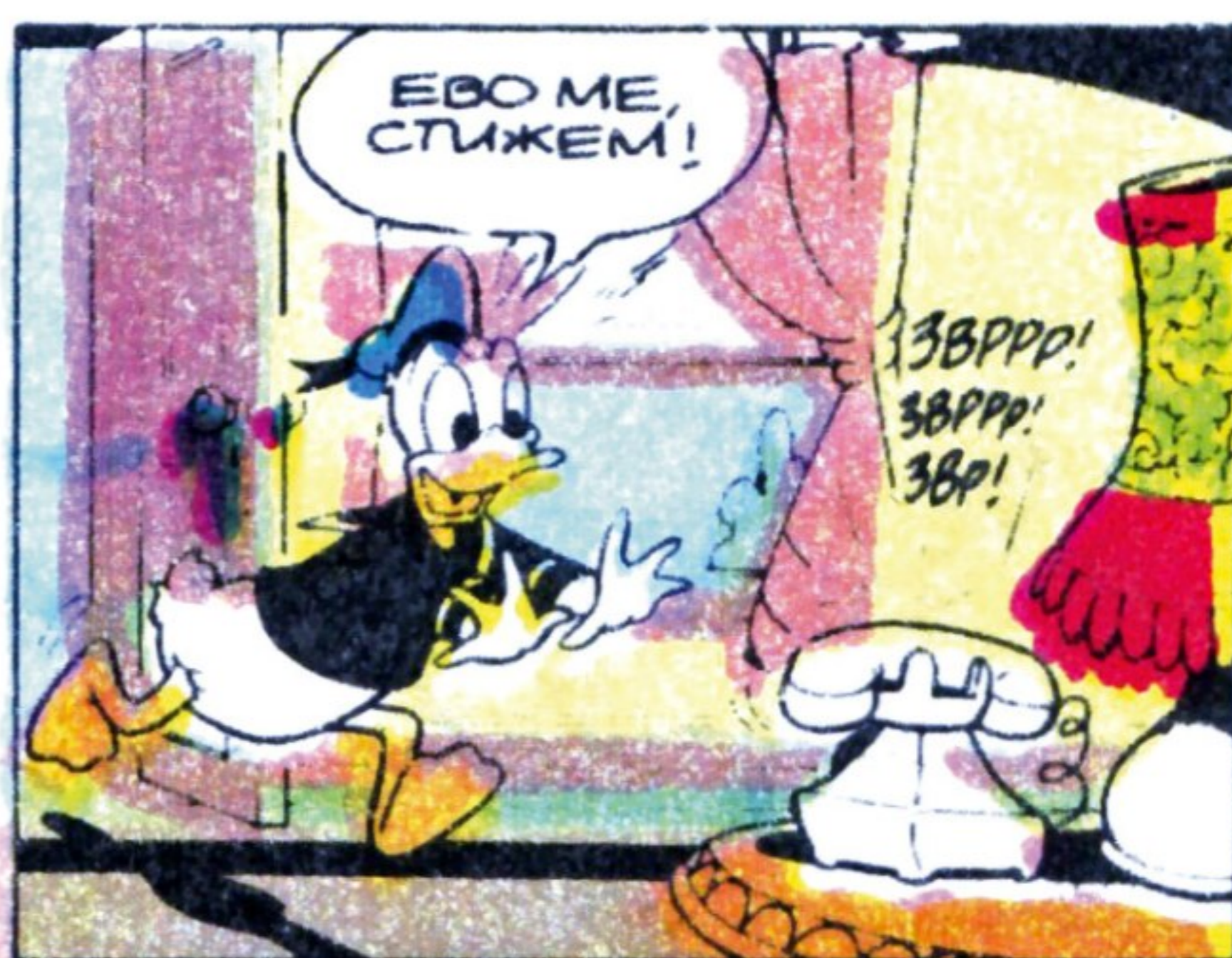
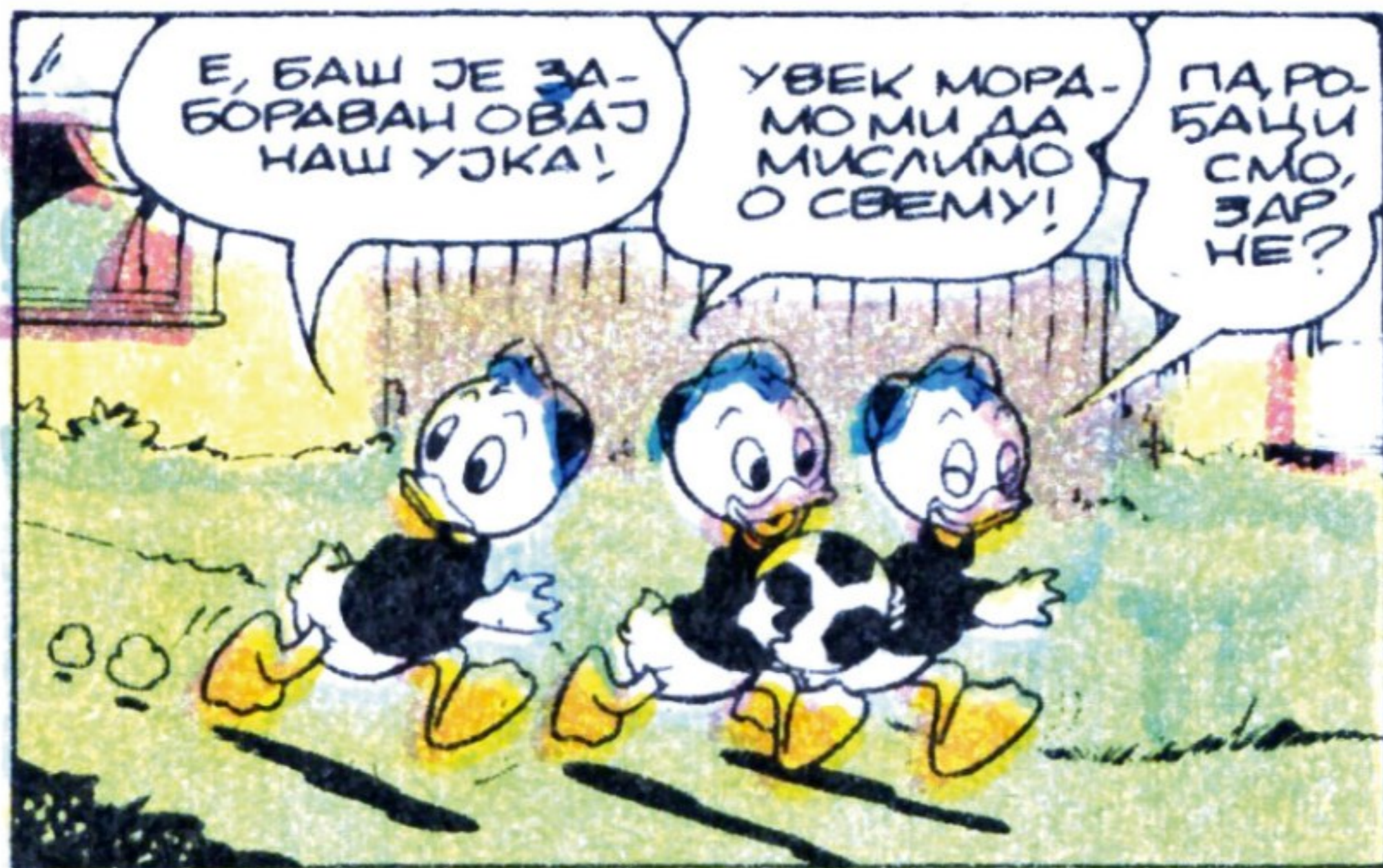

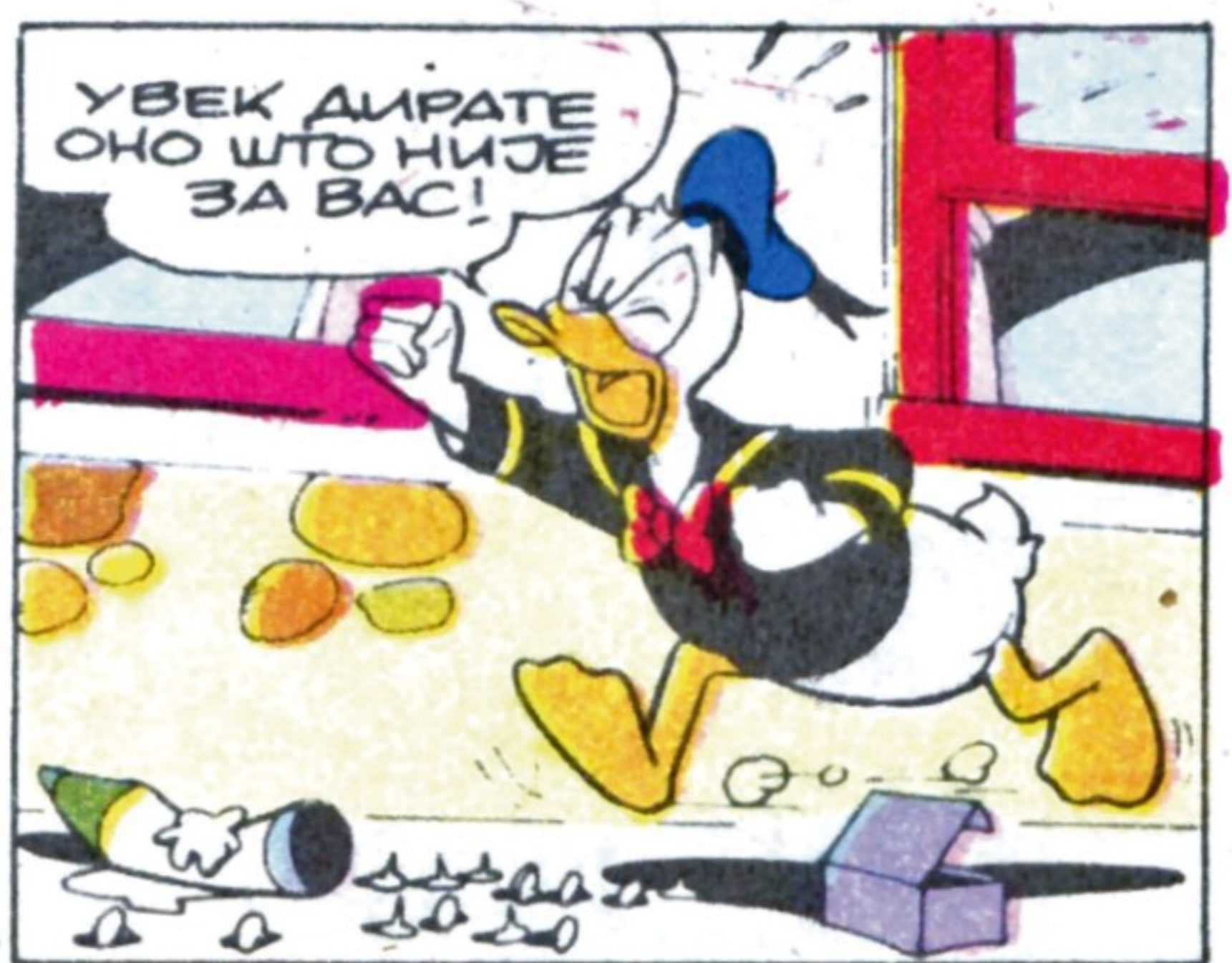
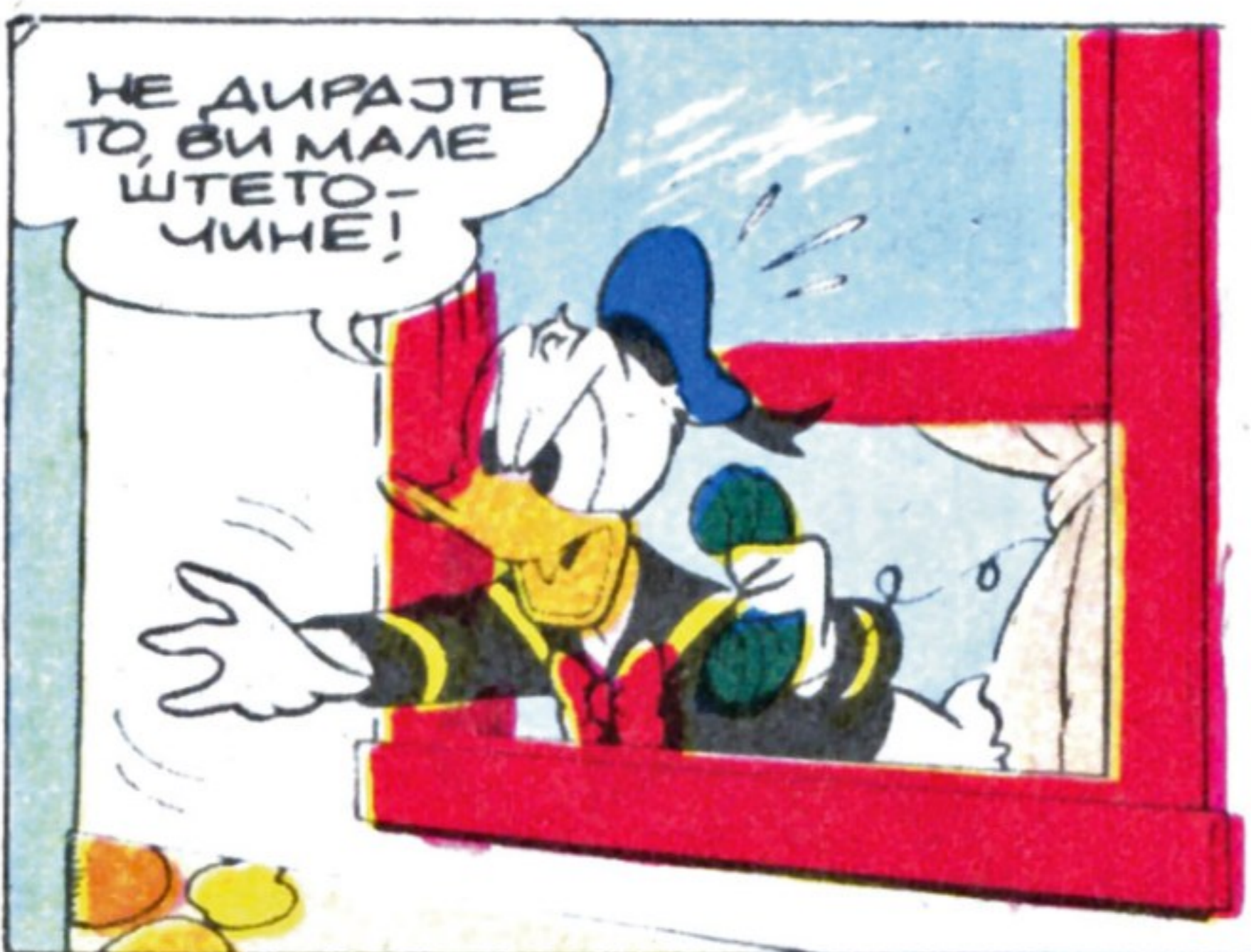
СПОРТСКА ХАЉИНА

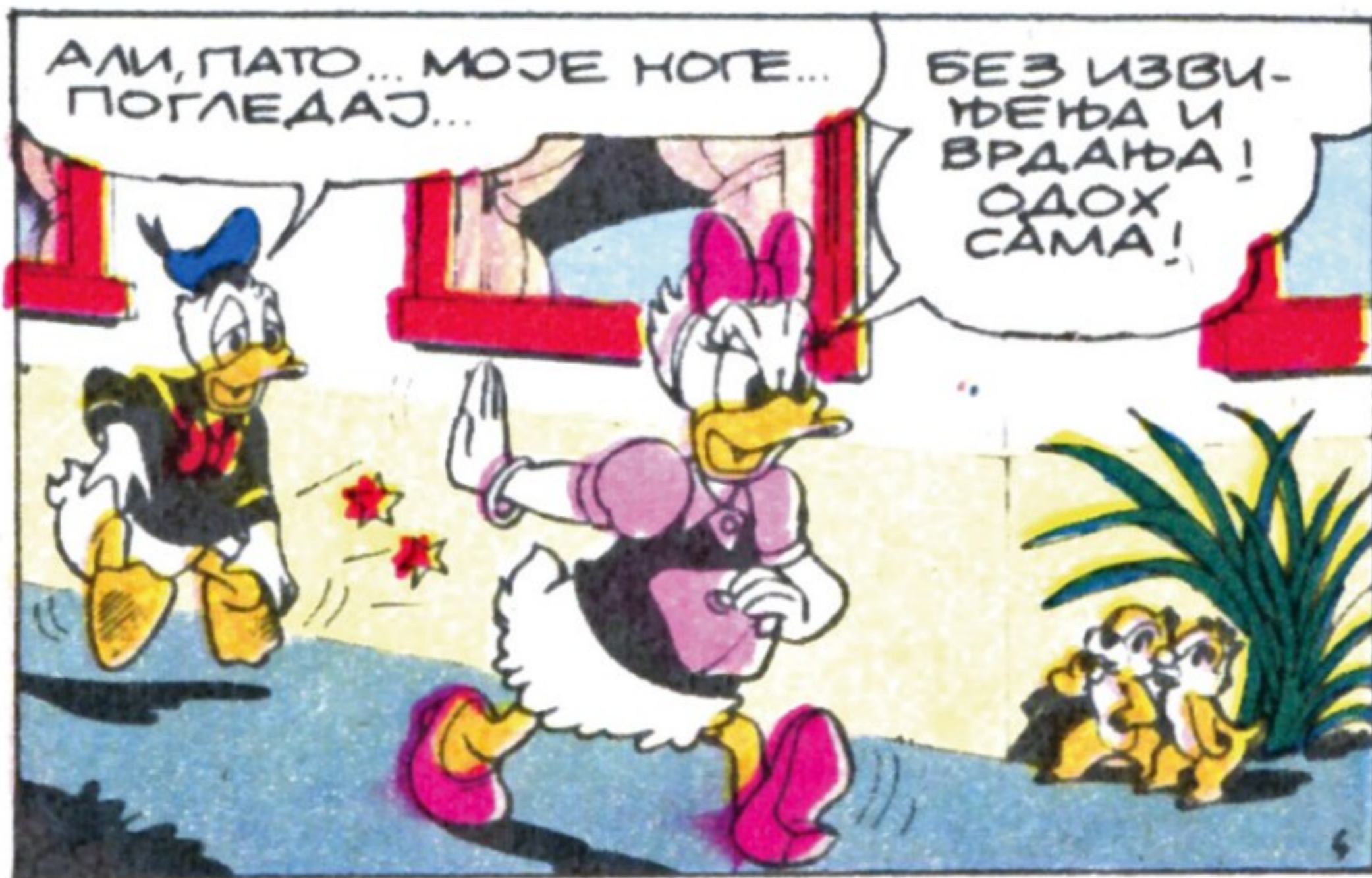
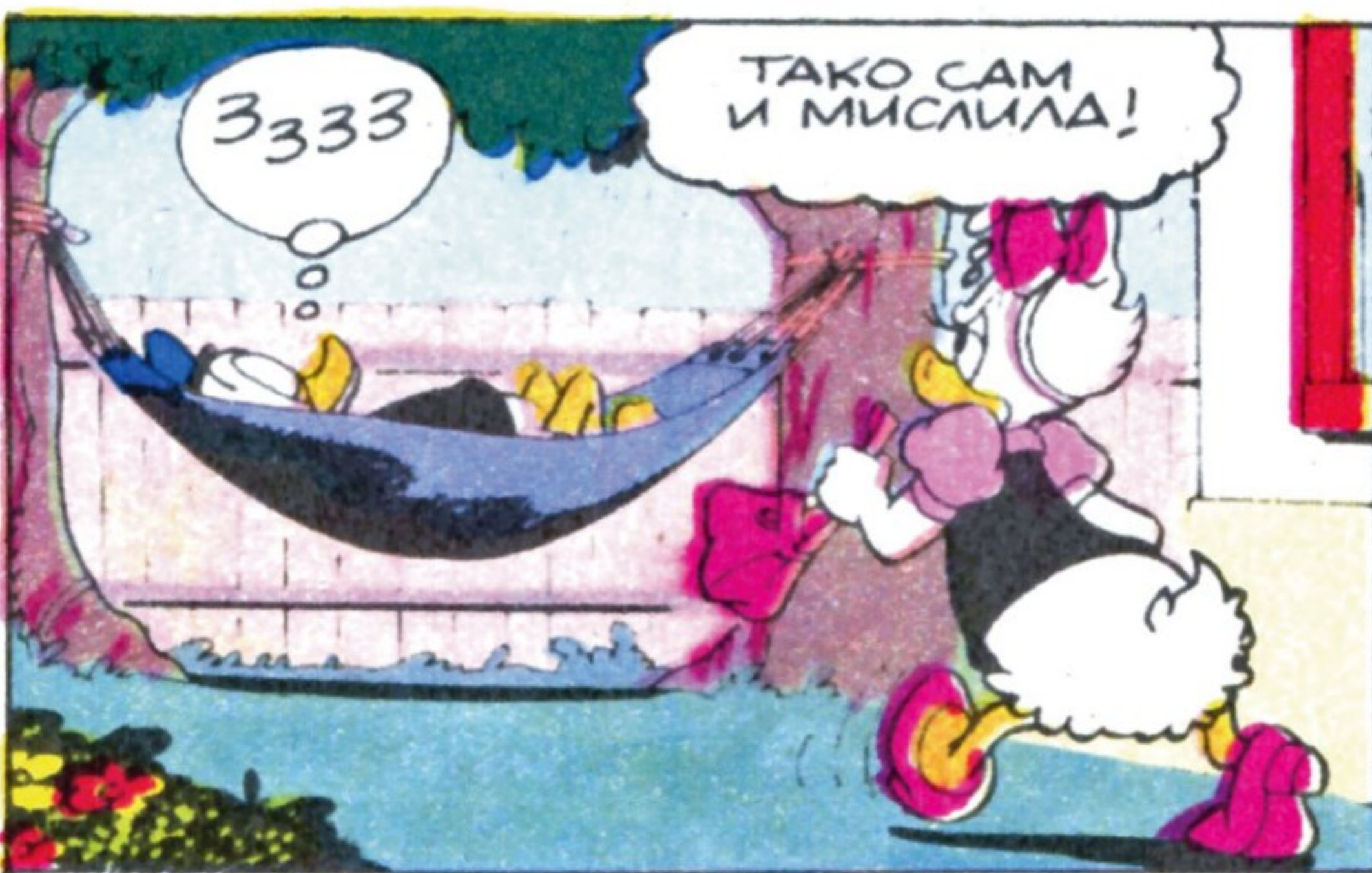
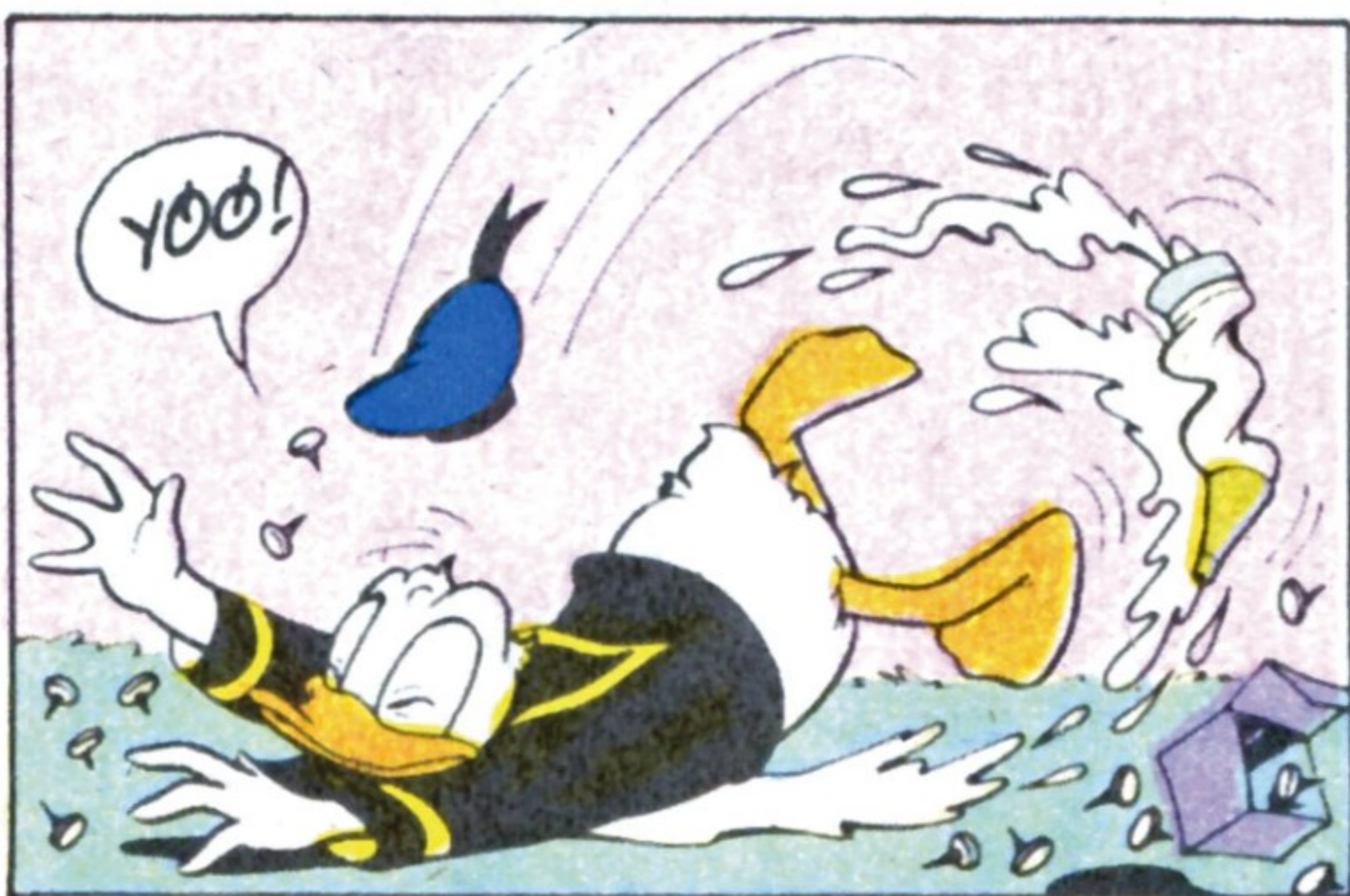
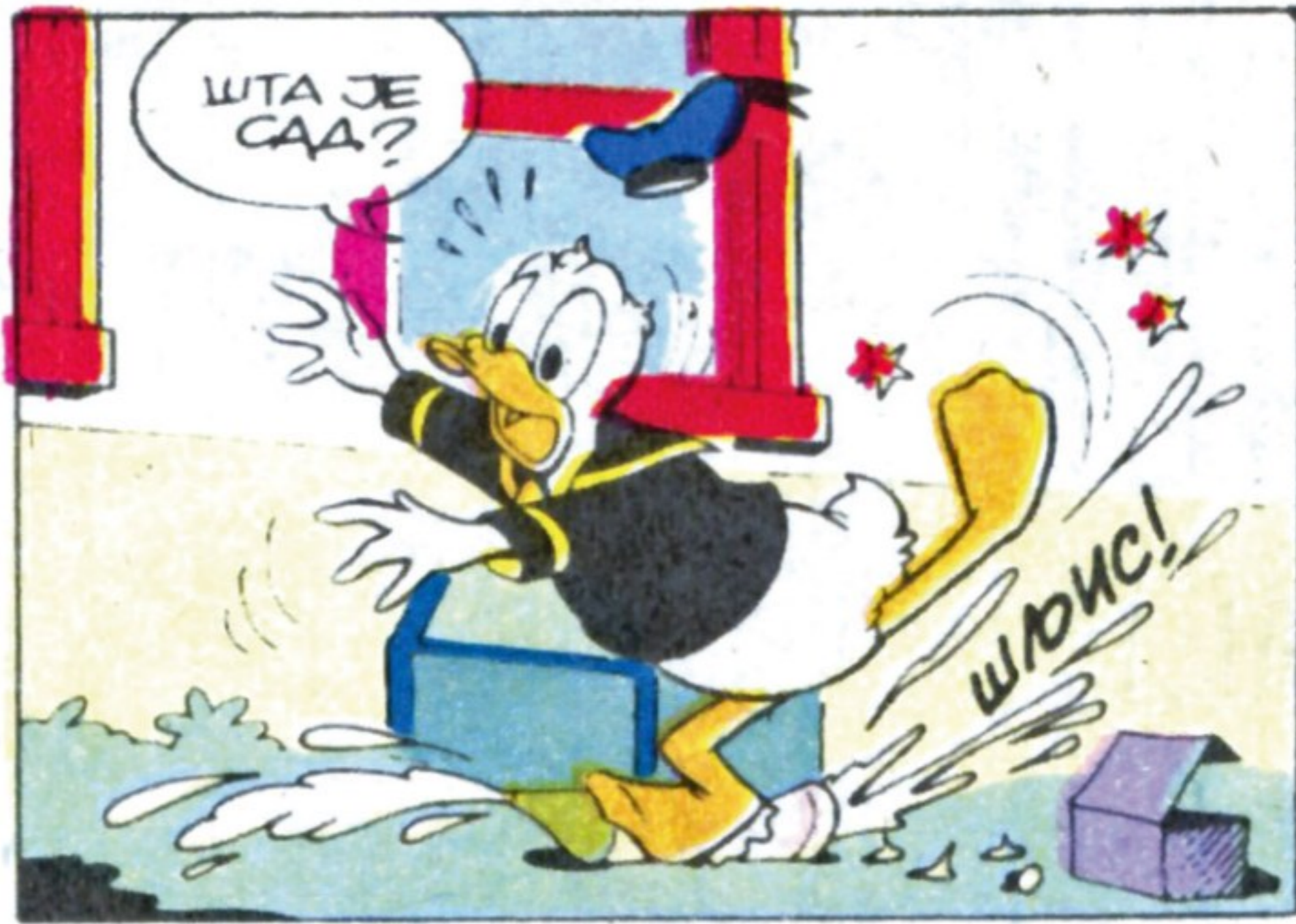
Паза
пајак:

Ради викенд

Милоша Јанковић

НЕРЕТЉАНСКО БЛАГО

У ваздуху се осећао дим и Беломир опрезно застаде. Једном руком стезао је лук, а другом обгрлио великог чупавог пса. Младић је будним ухом пратио крикове галебова негде над заливом и трудио се да умири верну животињу која се трзала и узнемирено режала.

– Ћути, Карпане, ту има злих људи! – шапутао је Беломир, гледајући молећиво пса, снажног и јаког. Животиња махну репом и усрдно му полиза руку, као да схвата.

Сада су се јасно могли чути тупи ударци секира и узвици на неразумљивом језику. Беломир пође опрезно кроз густу шуму, пипајући Карпана, у страху да се пас не отргне и одјури у гуштару. На неким местима храстови су били измешани са буквама, зимзеленим дрвећем и свакојаким шибљем, и то тако густо да су водоравни зраци сунца на смирају једва успевали да се пробију кроз честар.

Убрзо се пред младићевим очима указа широка пољана, окружена древним храстовима и неплодним шипрагом. Између њих, на пањевима и изваљеним стаблима, седели су различито наоружани и одевни људи. Сви су имали глатко избријана, мрка лица, без браде и бркова. Беломиру се учинише однекуд познати, иако их никад раније није видео; тада се присети да су то Млечани. Виђао их је као заробљенике, када су их доводили у Мокро, а једном, кад је суделовао у првом окршају на мору, гушао се с њима у општем метежу палубне борбе.

Не слутећи да их неко посматра, Млечани су окретали уловљеног јелена изнад распламсане ватре, смејали се гласно и нешто причали на свом звучном језику. Негде иза њихових леђа, у шуми, и даље су се чули ударци секира о деблу дрвећа, узвици бодрења и претње.

Тек што је прошло неколико минута откако су Беломир и његов пас притајено посматрали странце, а на ивици про-

планка искрсну прилика неког младог полунагог човека. Чим су га угледали, Млечани око ватре заграјаше као ловци кад виде дивљач. Поскакали су и потрчали да му препрече пут својим кратким мачевима и бојним секирама.

Бегунац стаде да трчи у цик-цак, покушавајући да их завара, док су Млечани подстицали један другог на гоњење. Успео је да им измакне у широком луку и сада је трчао право ка густишу у којем се склонио Беломир. Већ се јасно чуло бегунчево соптаво дисање и ломњава гранчица испод његових ногу.

Карпана више ништа није могло задржати да не залаје, јер је непознати као вихор улетео у жбуње и готово се сручио на њих. Кад угледа човека и пса, бегунац се ужаснуто исправи, док грозничави сјај његових очију наједном постаде мутан и изгубљен. Зној му је текао низ лице, обрасло кратко, бујном плавом брадом, а срце му је снажно ударило у грудима. Разјапљених уста бленуо је у велику животињу која је кезећи јаке очњаке бесно насрнула.

– Тако ми Перуна, задавићу те, Карпане, ако не умукнеш! – разљути се Беломир, стежући пса за губицу и брзо добаца: – Бежи овамо, за нама...

Показивао је бегунцу руком у дубину шуме, али то није било потребно, јер је непознати разумео словенски језик. Не чекајући да му се двапут понови, он потрча са последњим остатком снаге за Беломиром. Испред њих је јурио Карпан, провлачећи се вешто кроз густиш и између стабала букове шуме.

Шибље гуштаре тукло их је и гребало по лицу, телу и рукама, али они се нису обазирали на све то, трудећи се да што више измакну Млечанима. Ускоро су се гласови гонилаца све слабије и слабије чули, док нису сасвим утихнули.

– Овде нас неће наћи – довикну Беломир, показујући руком негде удесно.

Усред густе шуме лежала је непроходна мочвара, обрасла трском, а изнад

мутне и тамнозелене воде уздизало се велико дрвеће, упола голо. Одржавајући се у води као у замагљеном огледалу, то дрвеће је имало облик чудних неземаљских бића и животиња. Унаоколо се дизала провидна магла и мешала са првим маглинама сумрака.

Док су стајали у шевару, вода им је допирала до колена, а однекуд су долетала јата дивљих патака са жућкасто-златним перјем на крилима. Као да је заборавио на непознатог, Беломир хитро извуче стрелу из тобоца, прикаченог за његов широки кожни појас, затеже лук и одапе. Вртећи се укруг, устрељена патка паде некуд у дубину шевара; за њом пође друга, а Карпан заплива по води, хитајући да их донесе.

– Утве златокриле, нисам знао да их је овде толико!

Беломир се окрену. Први пут је чуо глас непознатог. Бегунац је седео на полутрулом деблу и дланом брисао зној са чела. Лице му беше грубо и готово ружно, али га је оплемењивао орловски поглед и лавовска намргођеност. Тек када га боље загледа, Беломир се стресе, јер су незнанчева гола, препланула

плећа била унакажена дугачким, изукрштаним црвенкасто-плавим браздама.

– Бичевали су те?

Непознати климну главом, док су му црте лица показивале у исти мах и умор и неспокојство. Видело се да му тренутно није до разговора и невољно је цедио речи:

– Ја сам Славогост са Хвара, из племена Дружића... Моју сагиту су, на путу за Брач, код рта Ражањ, пресреле две млетачке гумбарије и нападе нас... Већина је изгинула, а мене су са још неколицином предали на теретну галију и довели ме овде, на сечу шуме. Тукли су нас зверски и ја више нисам могао издржати тако ропско понижење...

Док је говорио, Славогост је замишљен посматрао пса који се враћао, носећи у зубима патку. Унаоколо се сумрак претварао у мрак.

– Наложите ватру и испећи дивљач – рече Беломир, узимајући патку из Карпанових уста. – Немој, сам ћу накупити суварке... Хајде, Карпане, донеси и другу...

– Парај дивљач, могу ја помоћи – рече Славогост кроз уморан смешак.

Док је Беломир парао двосеклим ловачким ножем патке, Славогост узе од њега оцило и кремен; убрзо заупцкета пламен и стуб дима стаде да се извија уз крошње дрвећа.

Престајући да дува у ватру, која му је осветљавала лице руменкастим одсјајем. Славогост рече више за себе:

– Проклети Млечани, ако им једном не станемо чврсто за врат, све ће нас претворити у своје робље. Секу нам шуме и стварају голети... кише носе земљу у море... нападају нам насеља дуж обала... одводе нам најкршније девојке и момке, децу... и продају их на робовском тргу у Пули. Узалуд их ми појединачно нападамо, кад су се они угнездили у нашим водама са много бродова. Не будемо ли се сви ми Словени са Хвара и Брача удружили са онима из Мокрона; црно нам се пише.

Слушајући га, Беломир је једном руком окретао комад зашиљеног дрвета са набоденим паткама, око којих је лизао пламен, а другом миловао Карпана. Пас се сместио карј његових ногу и ширио ноздрве, удишући мирис печења.

– Откуд ти овамо? – упита Славогост док му је Беломир пружио испечену дивљач.

– Чак из Мокра. Дошао сам сувим да нешто уловим овде око Цетине, али ни сам знао да су Млечани овде изишли на копно.

– Дошли су на ушће Цетине – рече Хваранин, показујући испод плавих, опуштених бркова беле здраве зубе, којима је раскидао печени батак. – Секу дрво за тврђаву коју мисле да подигну на Омишком језичку. Будемо ли им то допустили, чврсто ће се ухватити наше обале, јер ће имати заштићену луку, одакле нас могу нападати са својим гумбаријама.

– Сагитом се гумбарија не може напасти – рече Беломир, гледајући у јасне звезде које су светлцуале изнад врхова дрвећа.

– Зашто? – успротиви се Славогост, добацујући Карпану оглодано крило. – Докле ћемо као сиње кукавице напасти само трговачке галије без оружане пратње? Чему то води? Богаћењу наших кнежева који не могу између себе да се сложе. Ми опљачкамо један брод, а они нам земљу харају... Ко је онда на штети? Треба ударити по бојним галијама. Истина, оне су врло опасне ако им паднеш под пробојац, но треба то избећи и успентрати се на палубу, па онда ударити по њима...

О томе кнежеви одлучују – промрмља Беломир равнодушно.

– У нашег кнеза Вучине је здрава памет, иако се приклонио крсту.

– Крсту? – прихвати Хваранин подружливо. – Хоће ли вас све у Мокру крстити они проклети попови, што их папа шаље из Рима? Млечанску веру вам натурају!

– Мени је неће натурити – одговори Беломир мало увређен његовим ругањем. – Перун је наш заштитник, као што је био и мојим дедовима. Пљујем ја на њихов крст.

Славогост додаје суварке на ватру и примети:

– Чуо сам да је у нашег кнеза лепота кћер?

Његов саговорник га изненађено погледа.

– За Драгославу си чуо? Чак тамо, на Хвару?

– Да, кажу да јој нема равне у својој Словинији.

– Ја ту девојку волим, а и она мене. – надометну Беломир отежући, као да се плаши да ће Хваранин схватити његове речи као чисто хвалисање.

– Гле, заиста?

Хваранинов продоран поглед задржа се на његовом лицу, обасјаном пламеном.

– Зар мене не би могла волети, шта је ту чудно?

– Хм, кнежева кћер! Судећи по теби, без увреде, гоља си као и ја. Има ли ти отац свој кораб?

– Не, откуд би имао? Он плови на туђем и мало добије од плена. Али ја ћу једном стећи своју сагиту, или бар кондуру.

– Захладнило је – рече Славогост, стресајући се.

– Узми мој гуњ – понуди му Беломир, дохвативши капут од вучје коже. Понадао се да ће то одобровољити Хваранина да настави с њим разговор о кћери кнеза Вучине. Али Славогост само узе гуњ и ућута. Болеле су га ране на леђима, а био је и преморен од тешког рада у шуми.

Полегали су крај ватре чије су жеравице гаснуле, претварајући се у пепео. Беломир се припио уз топло Карпаново тело, загрливши верну животињу која је приљубила главу уз његово лице.

– А је ли одавде копном далеко до Мокра? – чу Беломир као у сну Хваранинов глас.

– Пет пута по један час хода – рече он поспаном.

Упркос умору, Славогост није могао да заспи и сваки час је подстицао ватру да се не угаси. Унаоколо је владала помрчина, јер месеца није било; само су звезде јасно сијале на црном небу и у тами су се оцртавали обриси трске и дрвећа.

●
Из романа „Неретљанско благо“ који је учествовао на конкурс за Књижевну награду Политикин забавник за 1985. годину и који је ушао у најужи избор. Издавачи „Делта прес“ и „Просвета“.

Булози: ГУСАРСКО БЛАГО

ЈЕДНОГ ЈУТРА
У ПАТКОВГРАД-
СКОМ ПРИСТА-
НИШТУ...

ПОГЛЕДАЈТЕ! СТИЖЕ
БАЈА И ЊЕГОВИ РОБАЦИ!
ШТА ЛИ БЕ ОНИ ОВДЕ?

НЕМАМ ПОЈМА!

САКРИЈ СЕ! МОЖДА БЕМО
НЕШТО ЧУТИ ДОК БУДУ
ПРОЛАЗИЛИ!

АЛИ, УЈКА
БАЈО, КАКО
ЗНАШ ДА
ТА ОСТРВА
СТВАРНО
ПОСТОЈЕ?

ПЛОВЕКА ОСТРВА ПА-
ЛАНГО-ПАНГО СУ ПОЗ-
НАТА
САМО
ИЗ ЛЕГЕН-
ДИ!

ОНА СУ ЛЕ-
ГЕНДА ЗА
НАРОД...

... АЛИ ЗА ДВА КАПЕТА-
НА МОЈИХ ВРОДОВА
ОНА СУ СТВАРНА
КАО И ГУСАРСКО
БЛАГО!

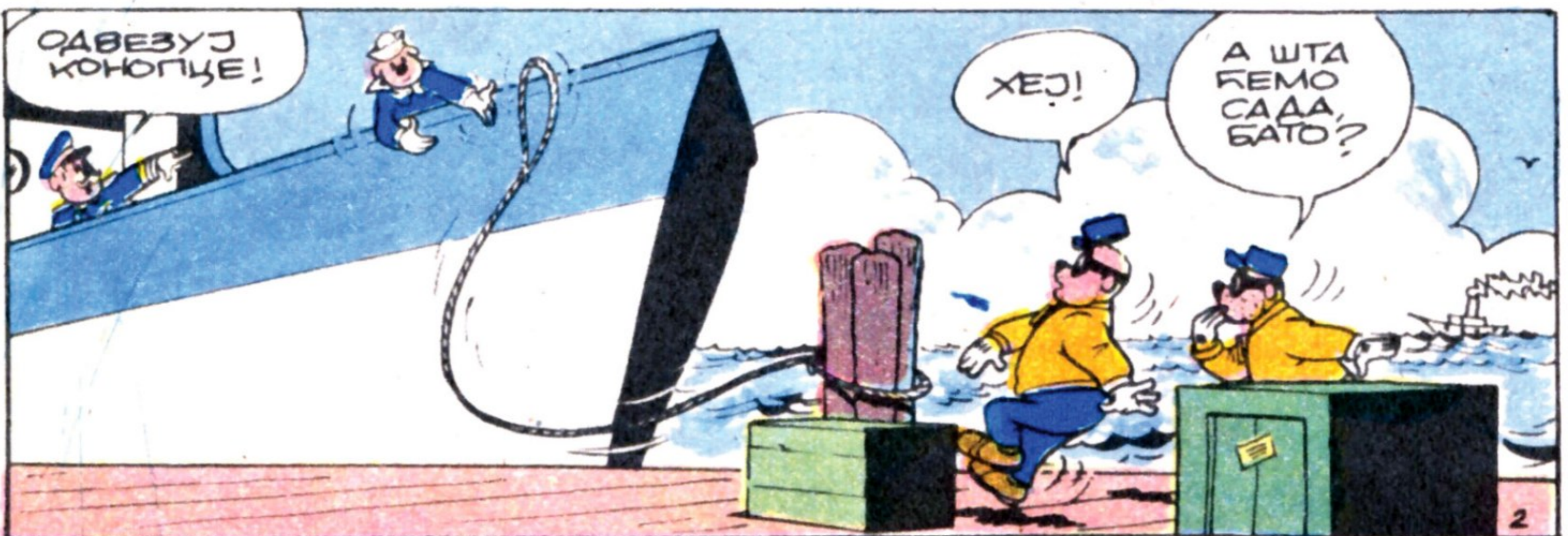
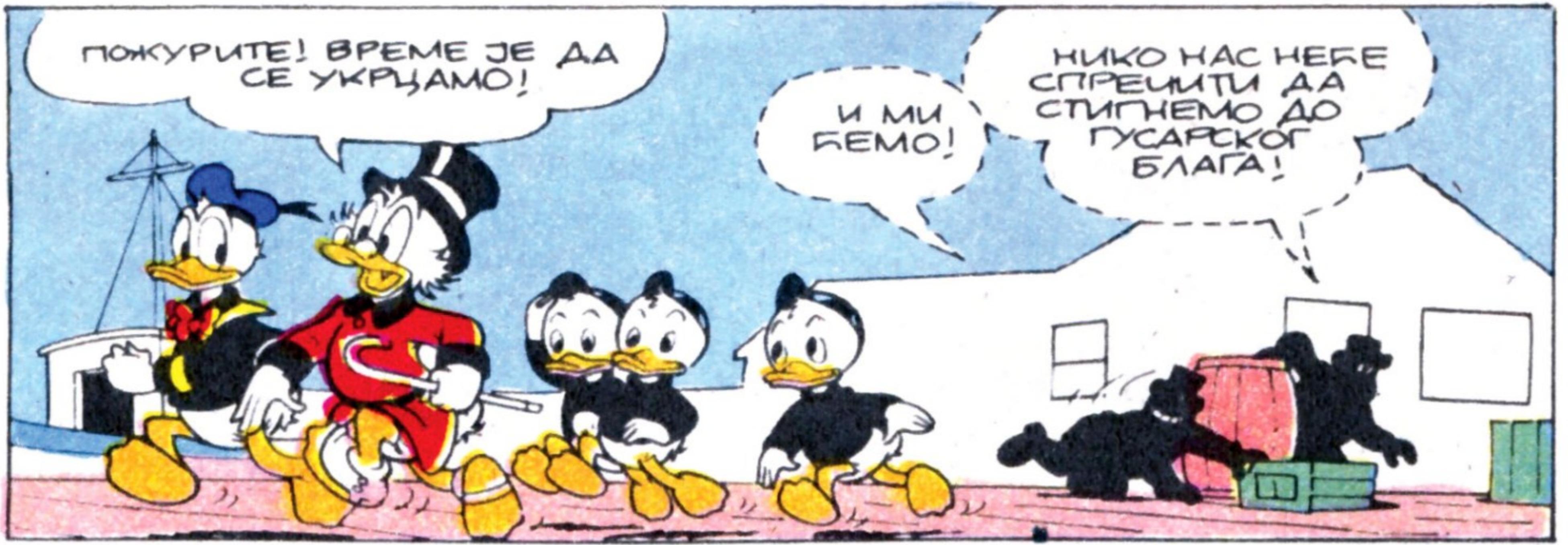

НАЈВЕЋЕ ГУСАРСКО БЛАГО
НА СВЕТУ ЈЕ САКРИВЕНО НА...

ГСТ, ПАЈО! НИКАД
СЕ НЕ ЗНА КО
МОЖЕ ДА ТЕ
ЧУЈЕ!

НА
ПРИ-
МЕР
МИ!
ХА,
ХА!

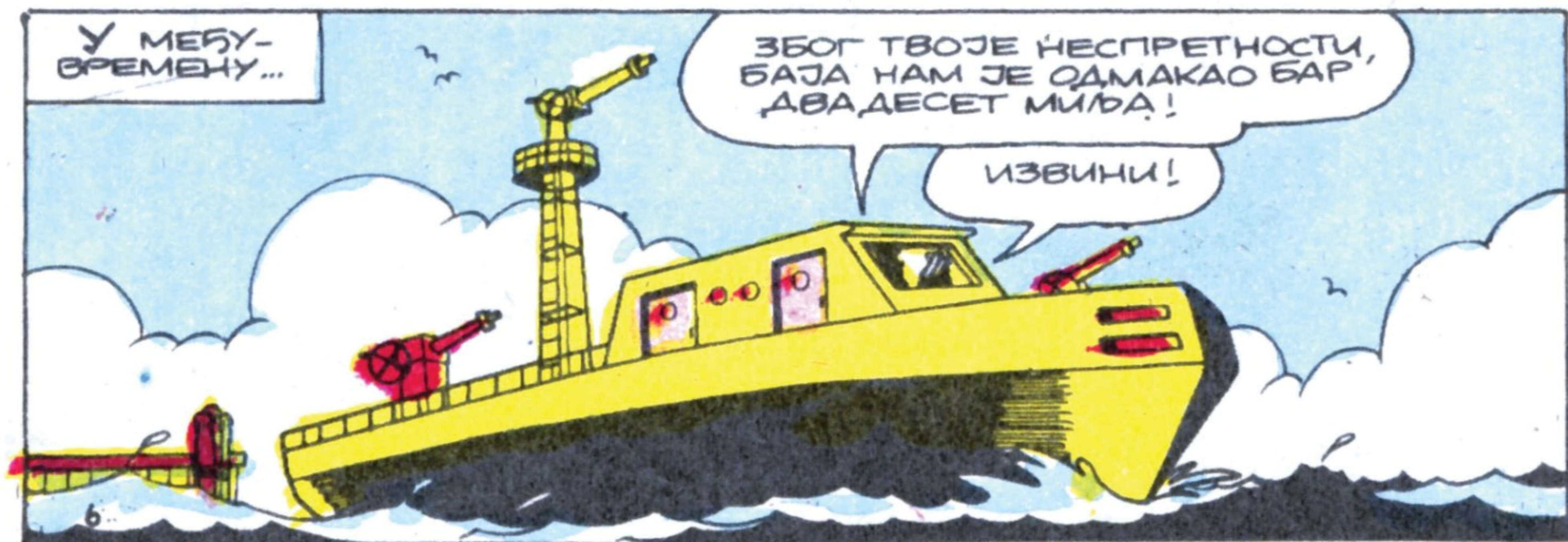

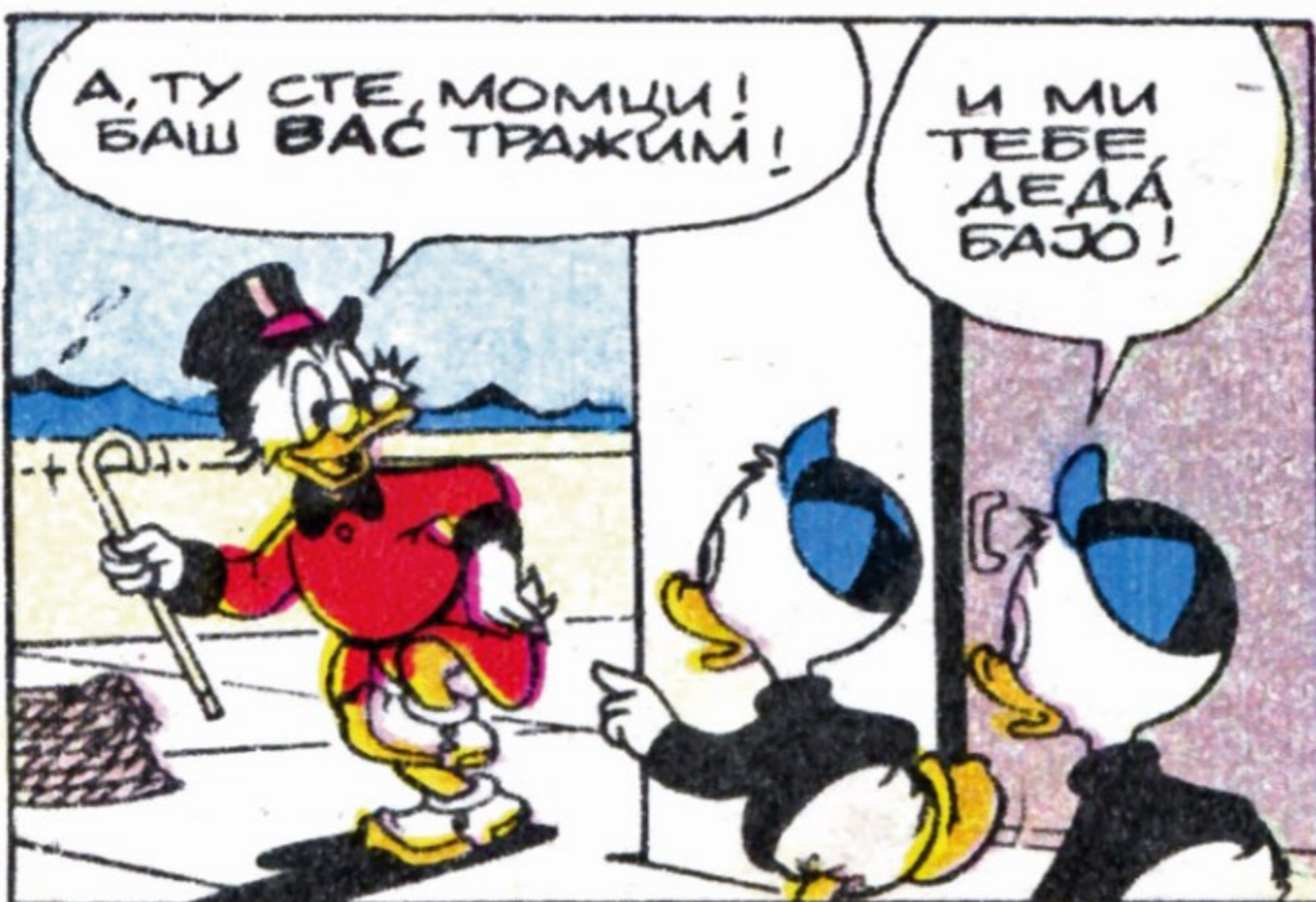

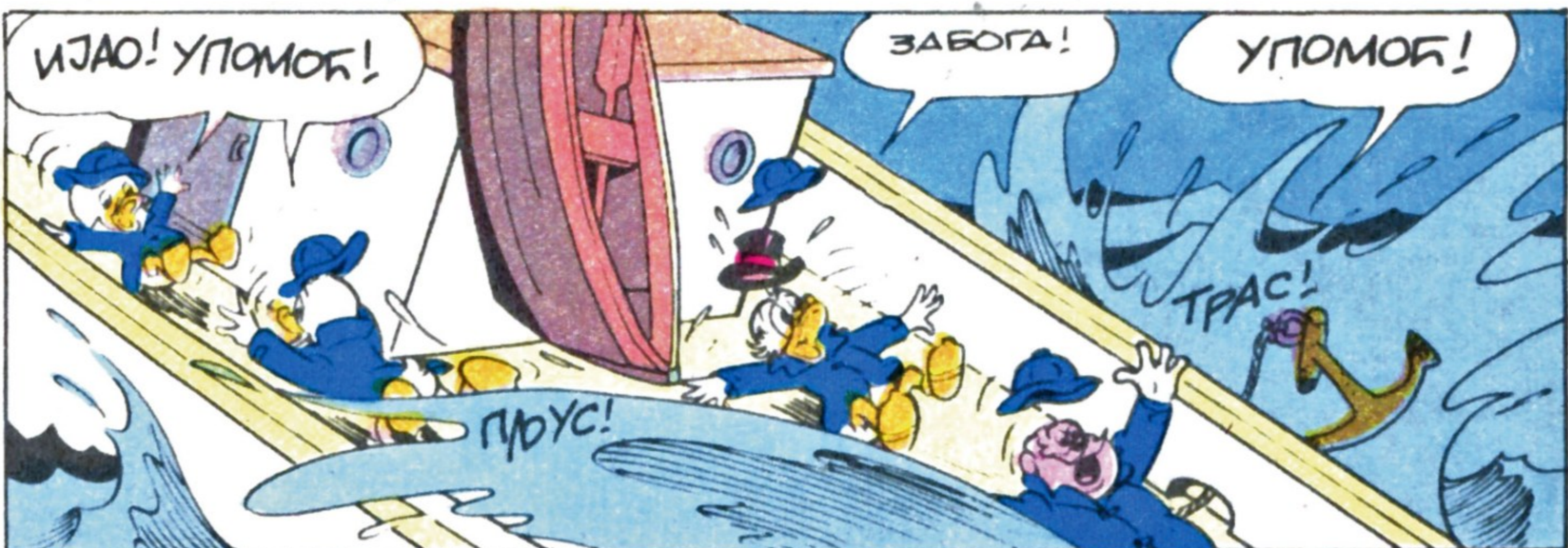

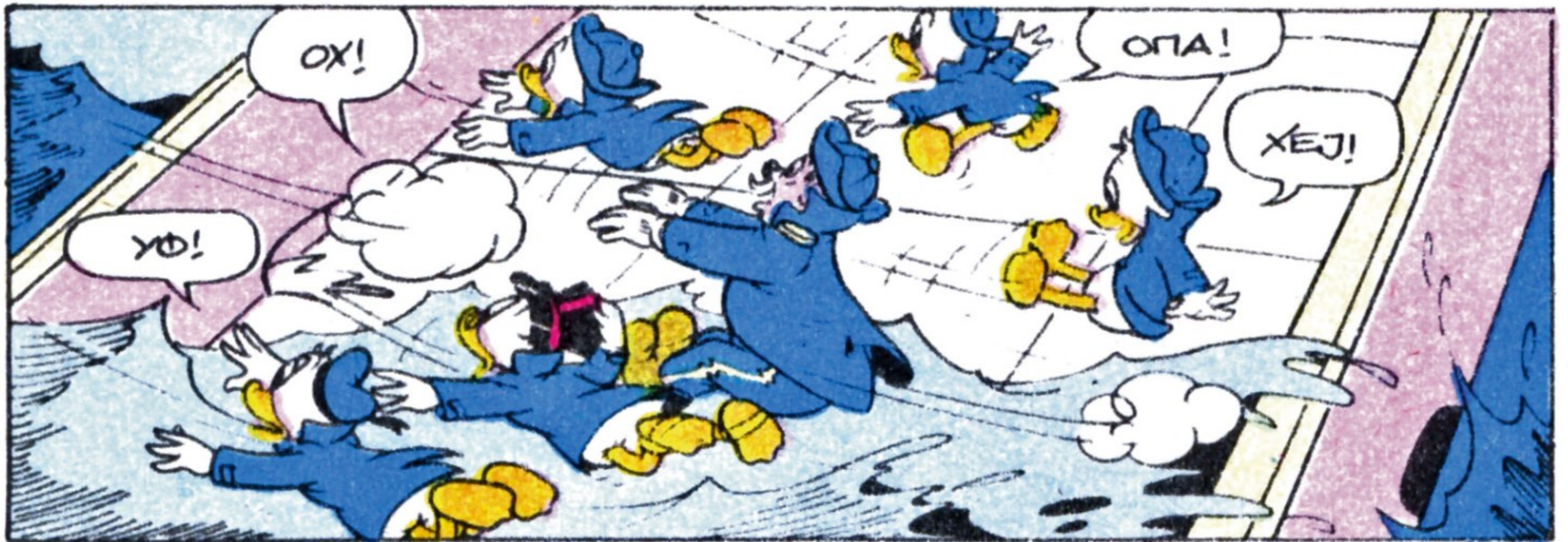
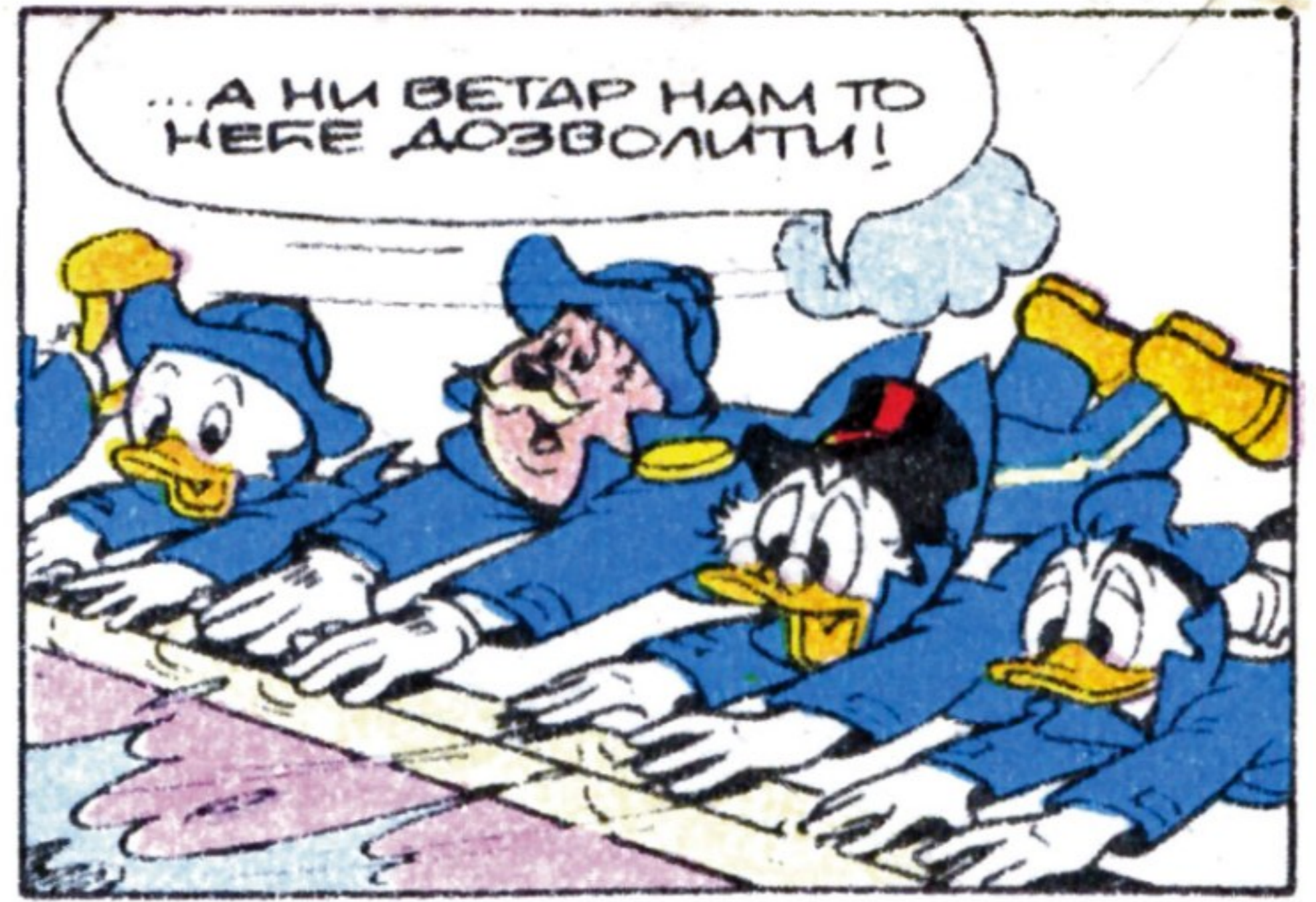

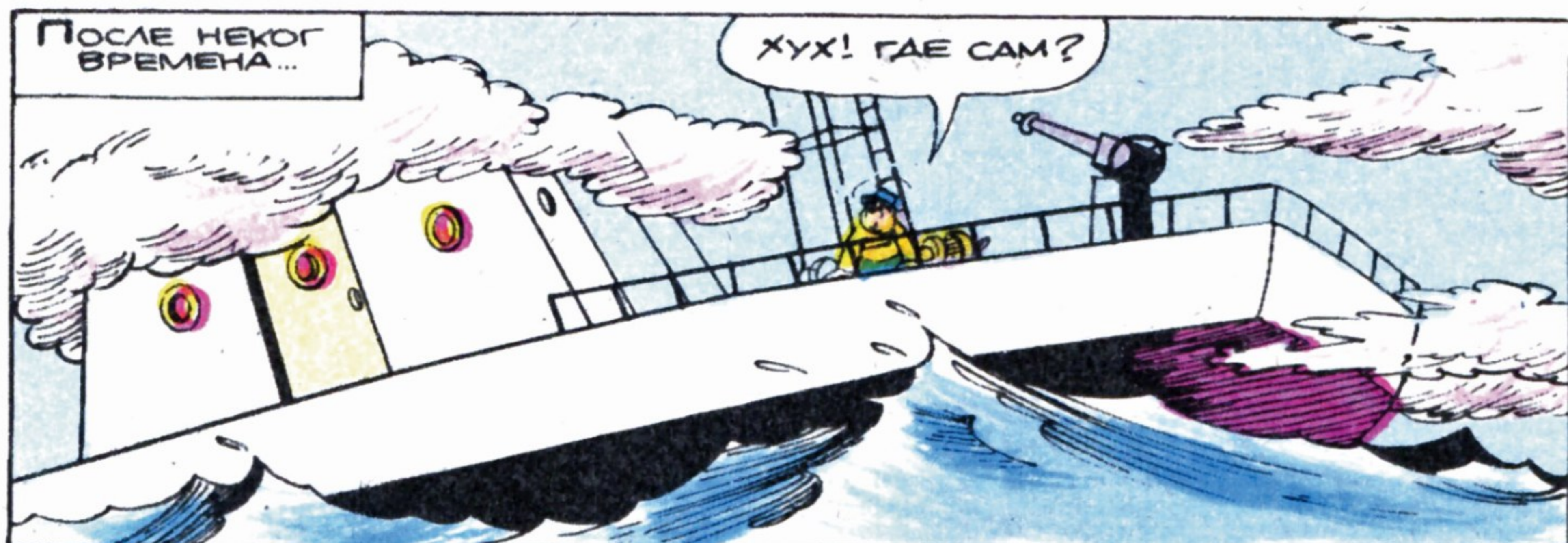
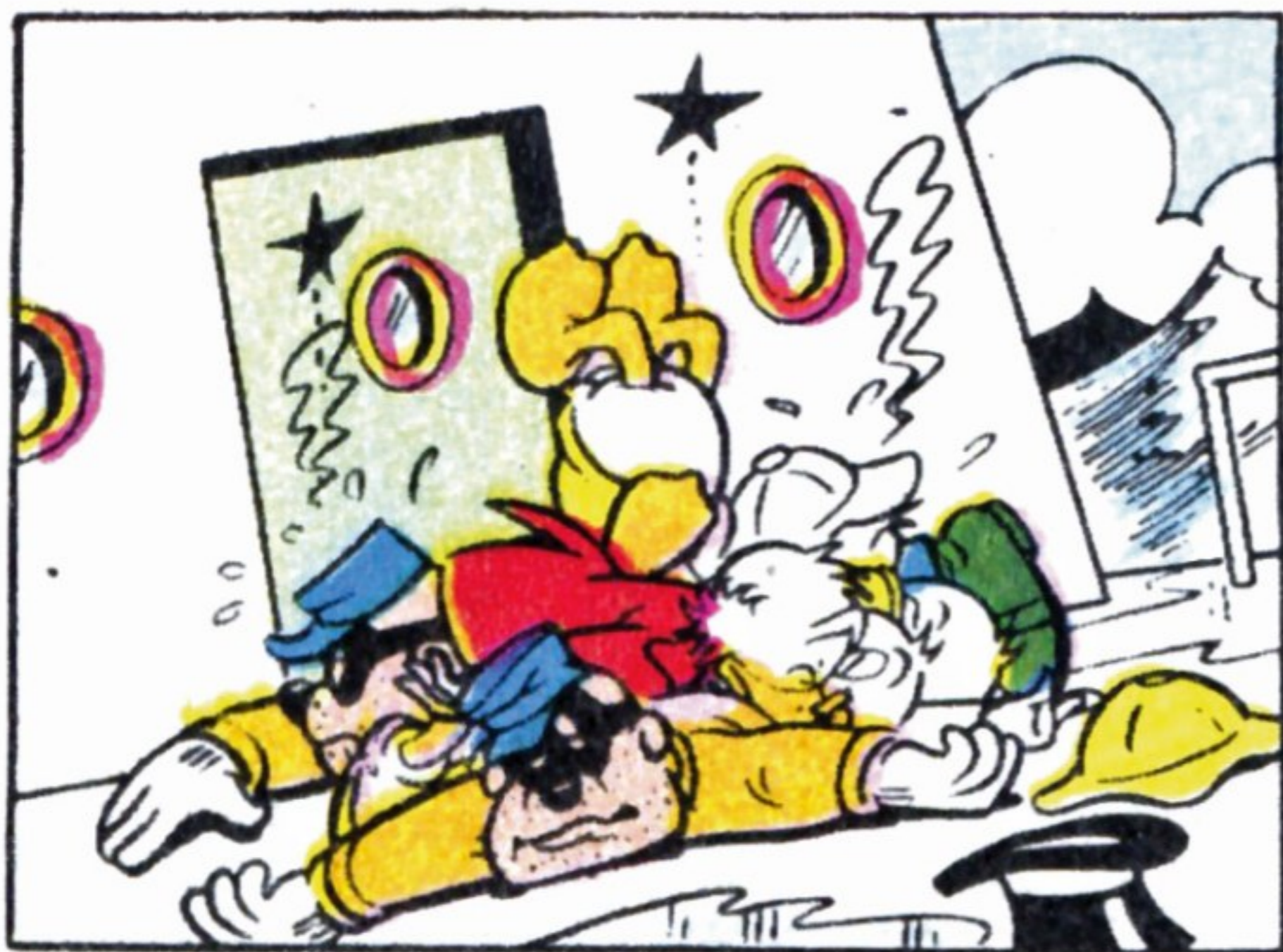

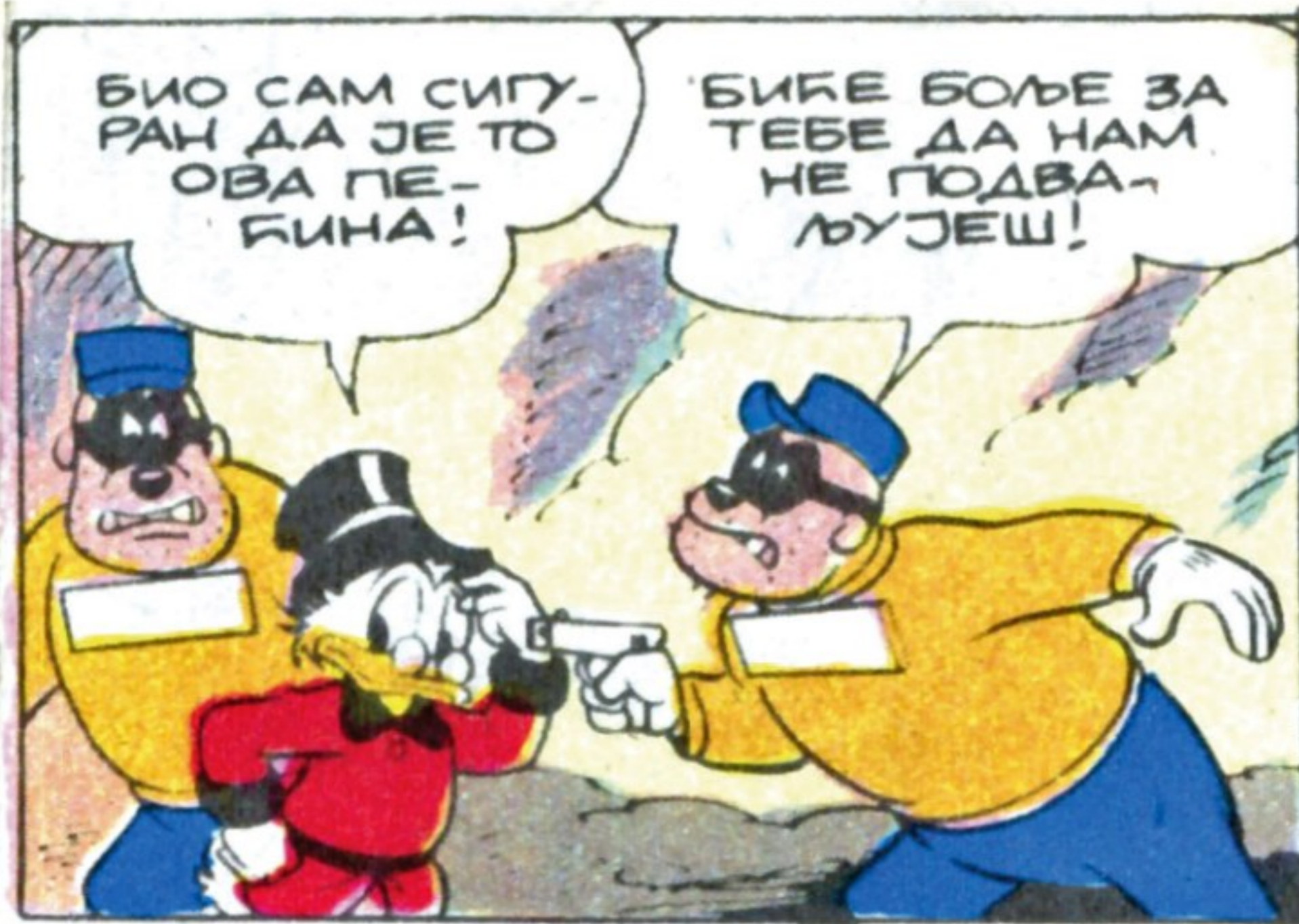

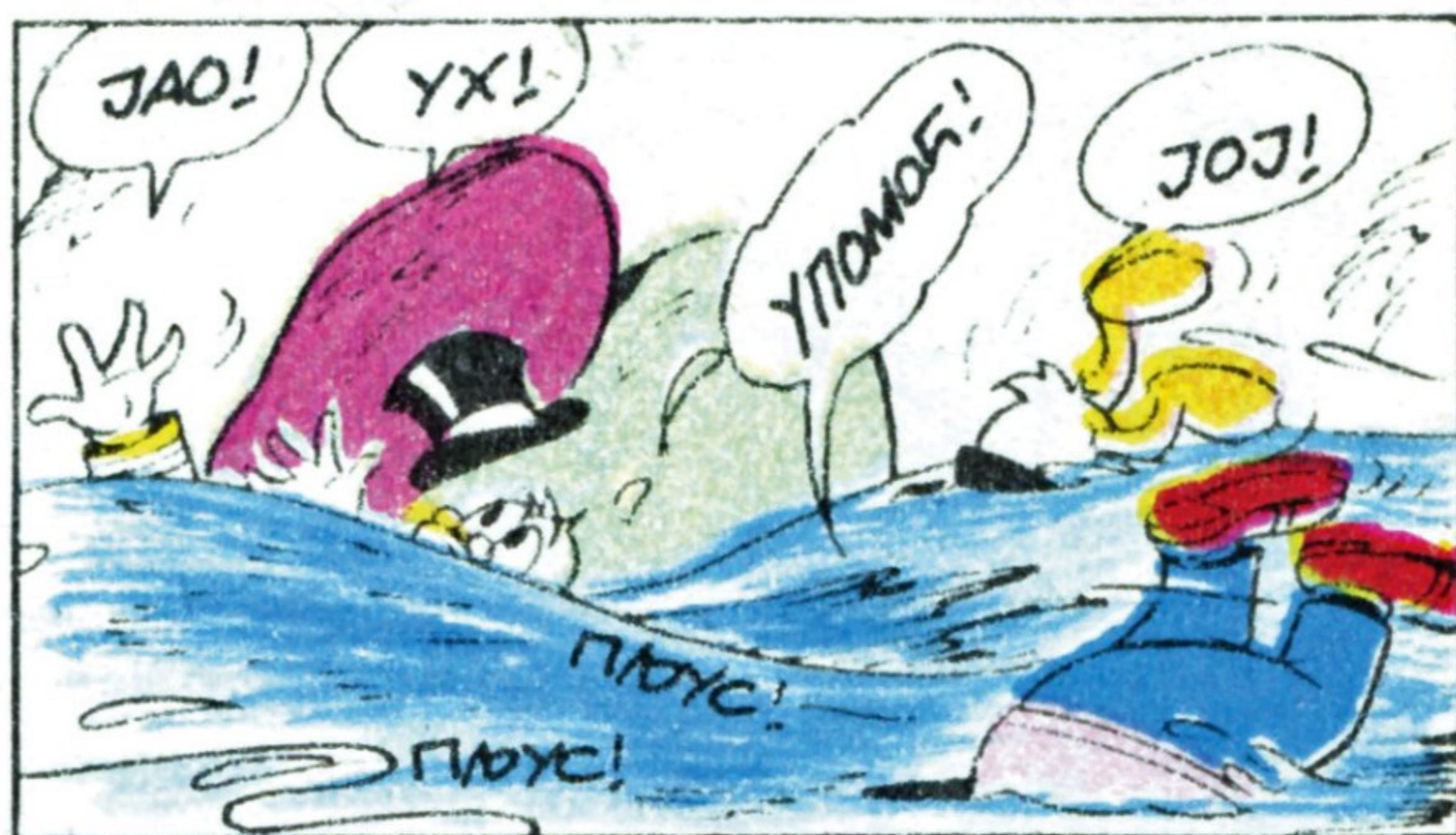

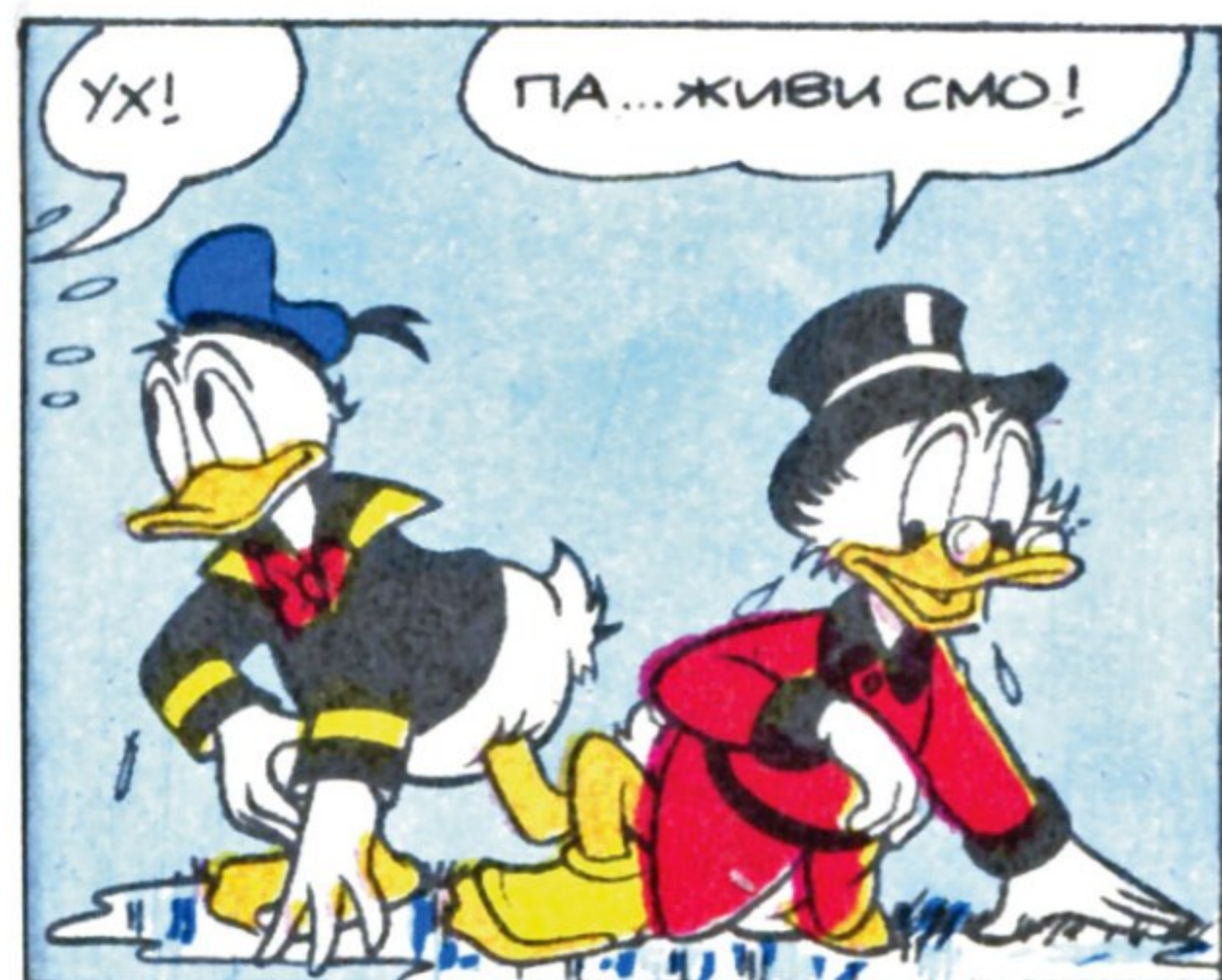
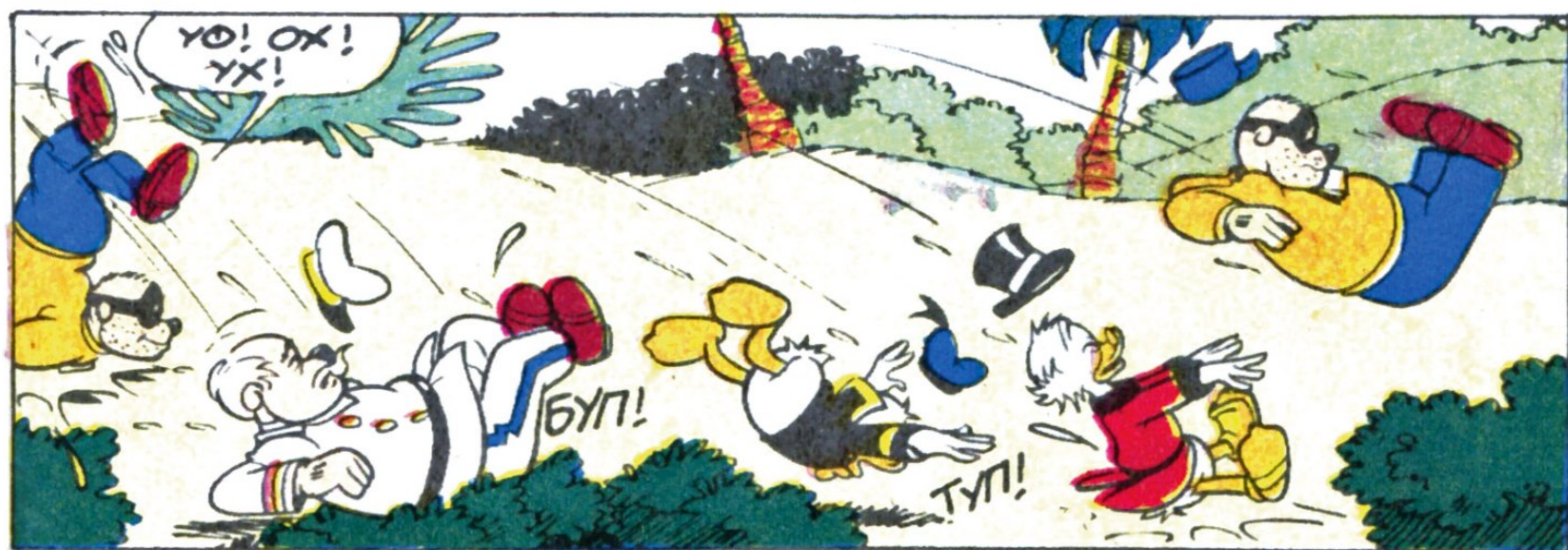

ПОКУШАЈМО ДА СЕ
ПРОВИЈЕМО КРОЗ
ОВО ЖБУЊЕ!

ЗАБОГА!

ШТА!?

ХУХ!

ЗЛАТО ОД ТЕМЕЛА ДО КРОВА!

И НА КРОВОВИМА,
ТАКОЈЕ!

ЦЕО ГРАД ЈЕ
НАПРАВЉЕН
ОД ЗЛАТА!

НЕ МОГУ ДА
БЕРУЈЕМ
СВОЈИМ
ОЧИМА!

ЈА...

УХ! ИЗГЛЕДА ДА
СМО ДОБИЛИ
ДРУШТВО!

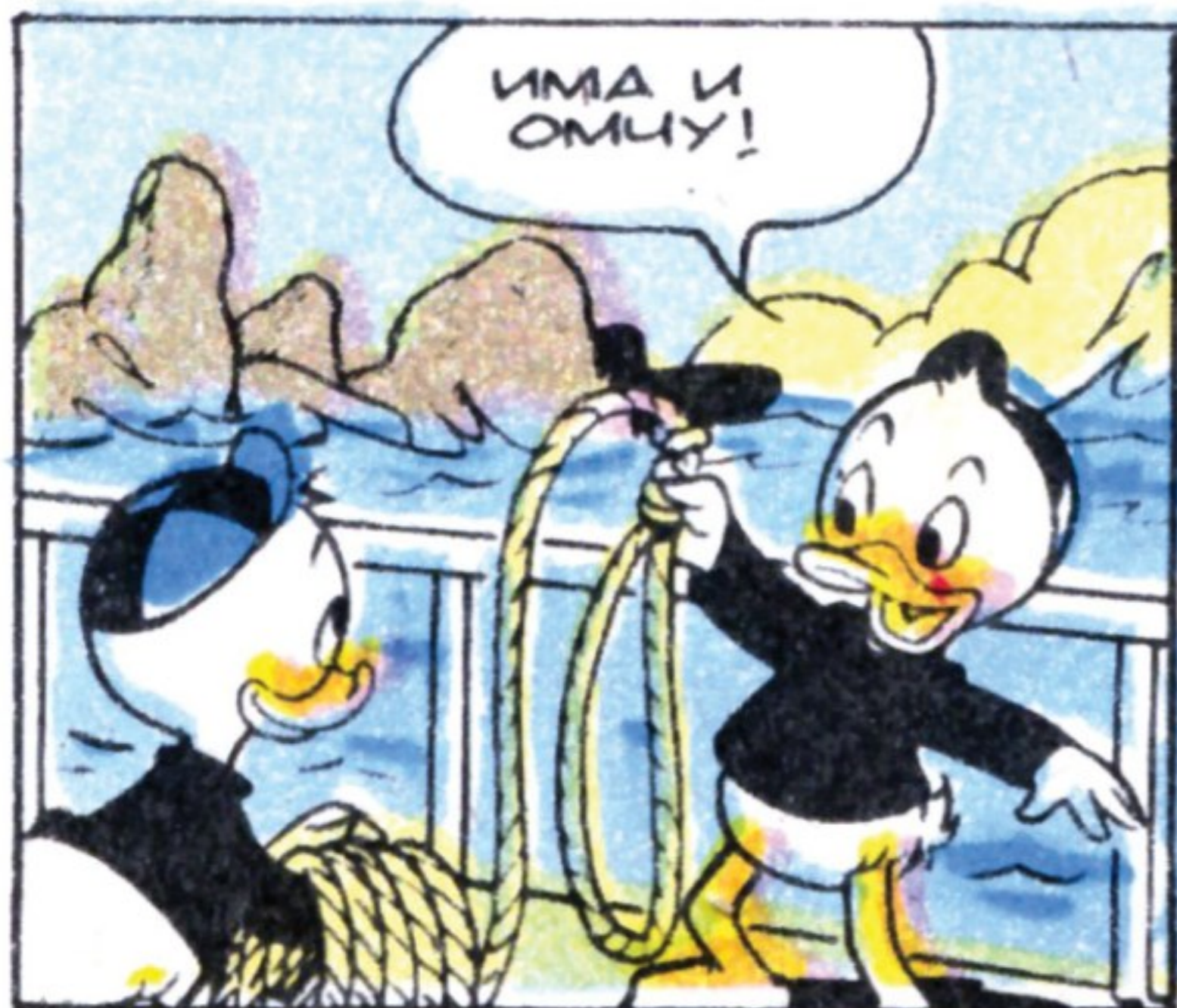
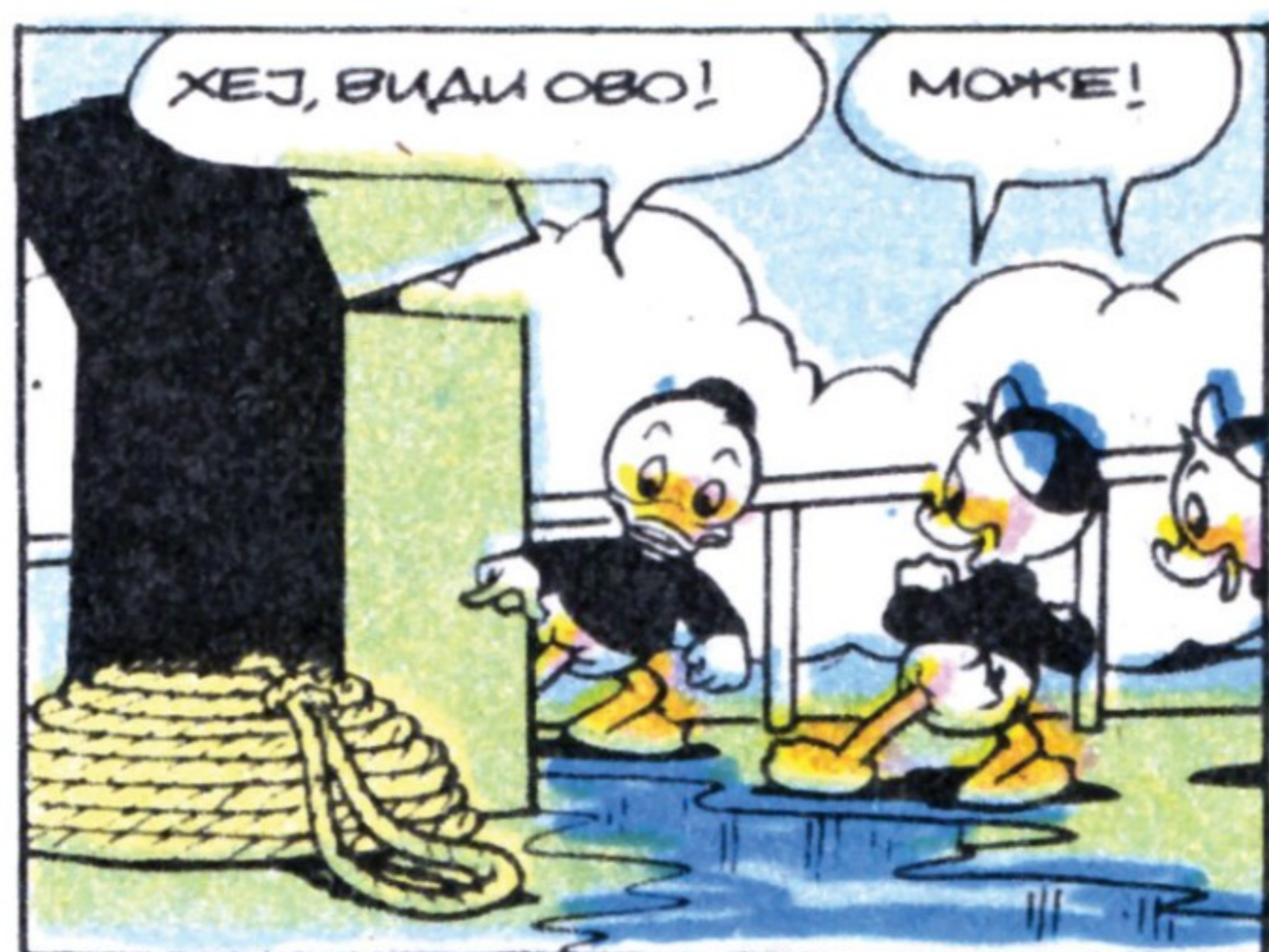
ГУСАРИ!

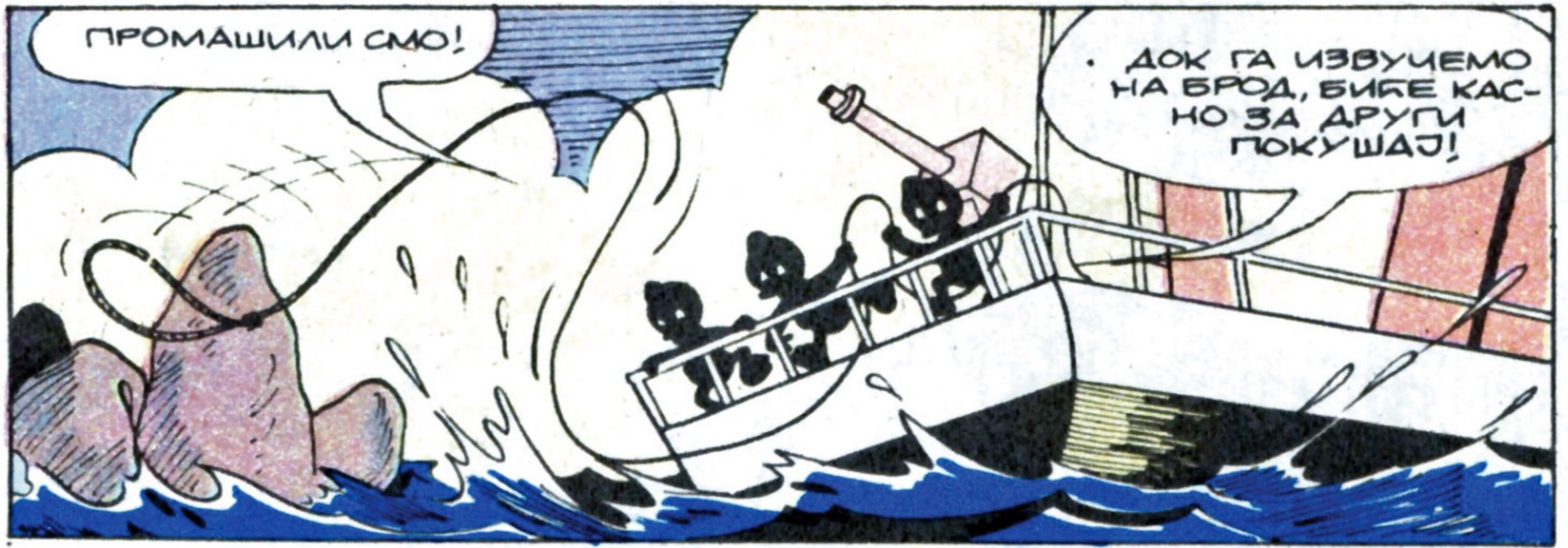
МАЈКО МИЛА!

САДА СМО СТВАРНО
ПРОПАЛИ! ЖАО МИ
ЈЕ ШТО САМ ТЕ УВУ-
КАО У ОВО, ПАЈО!

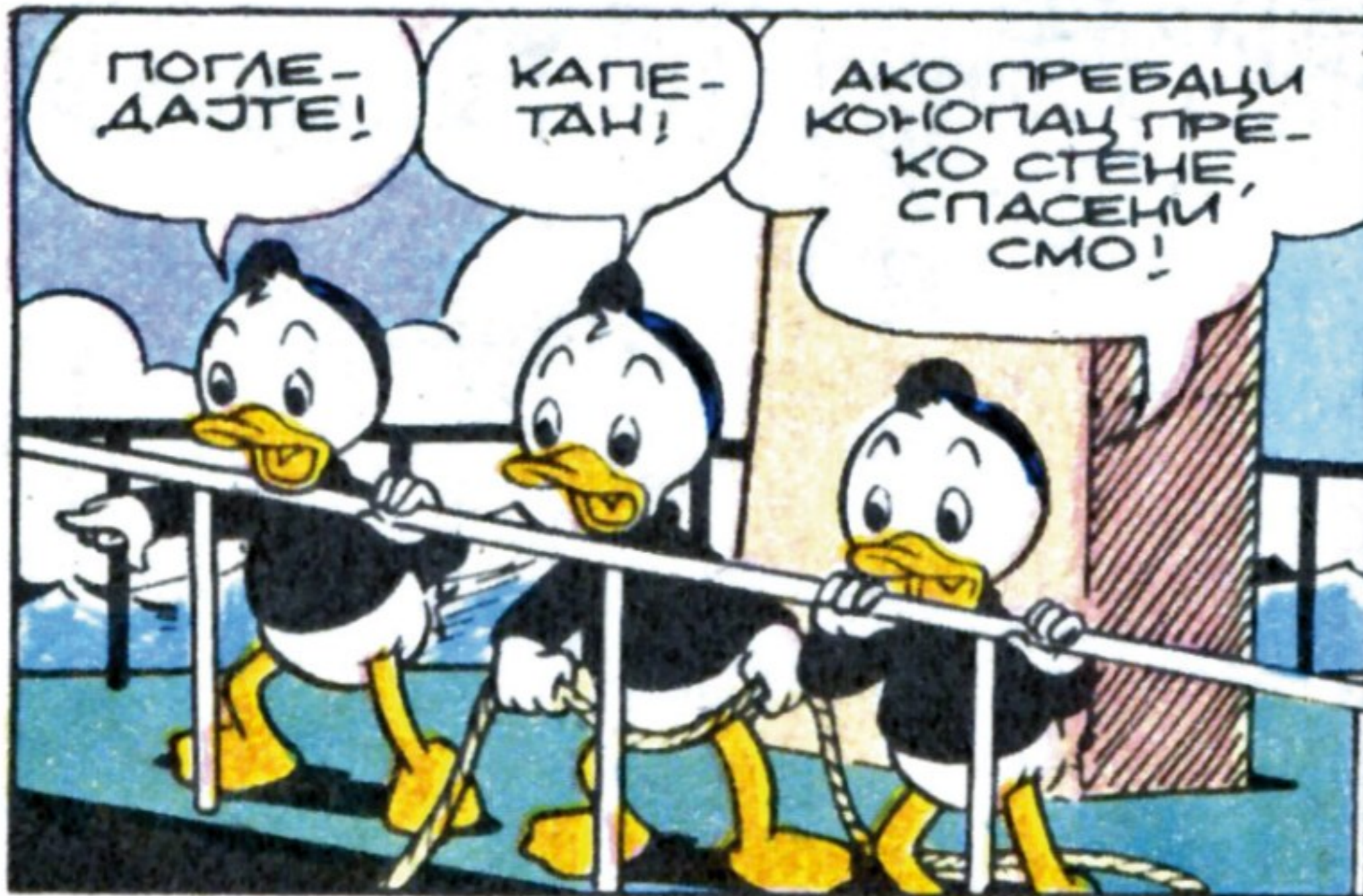
НИСИ ТИ КРИВИ! УОСТАЛОМ, МОЖДА
ЈОШ ИМАМО ШАНСЕ!

ПРОМАШИЛИ СМО!

ДОК ГА ИЗВУЧЕМО
НА БРОД, БИГЕ КАС-
НО ЗА ДРУГИ
ПОКУШАЈ!

ПОГЛЕ-
ДАЈТЕ!

КАПЕ-
ТАН!

АКО ПРЕБАЦИ
КОНОПАЦ ПРЕ-
КО СТЕНЕ,
СПАСЕНИ
СМО!

КАПЕТАНЕ! КОНОПАЦ! СТЕНА!

ВИДИМ,
ДЕЦО!
ВИДИМ!

СВЕ ЈЕ
У РЕДУ,
ДЕЦО!

СТИГЛИ СТЕ У ПРАВИ ЧАС!

БАШ
ТАКО!

А ГДЕ СУ ДЕДА
БАЈА И УЈКА
ПАЈА?... И
БУЛДОЗИ?

СВЕ ЋУ ВАМ ОБЈАСНИТИ ЧИМ
УЧВРСТИМ КОНОПАЦ И
ПРИВУЧЕМ ВАС
ДО ОБАЛЕ!

НЕШТО КАСНИЈЕ...

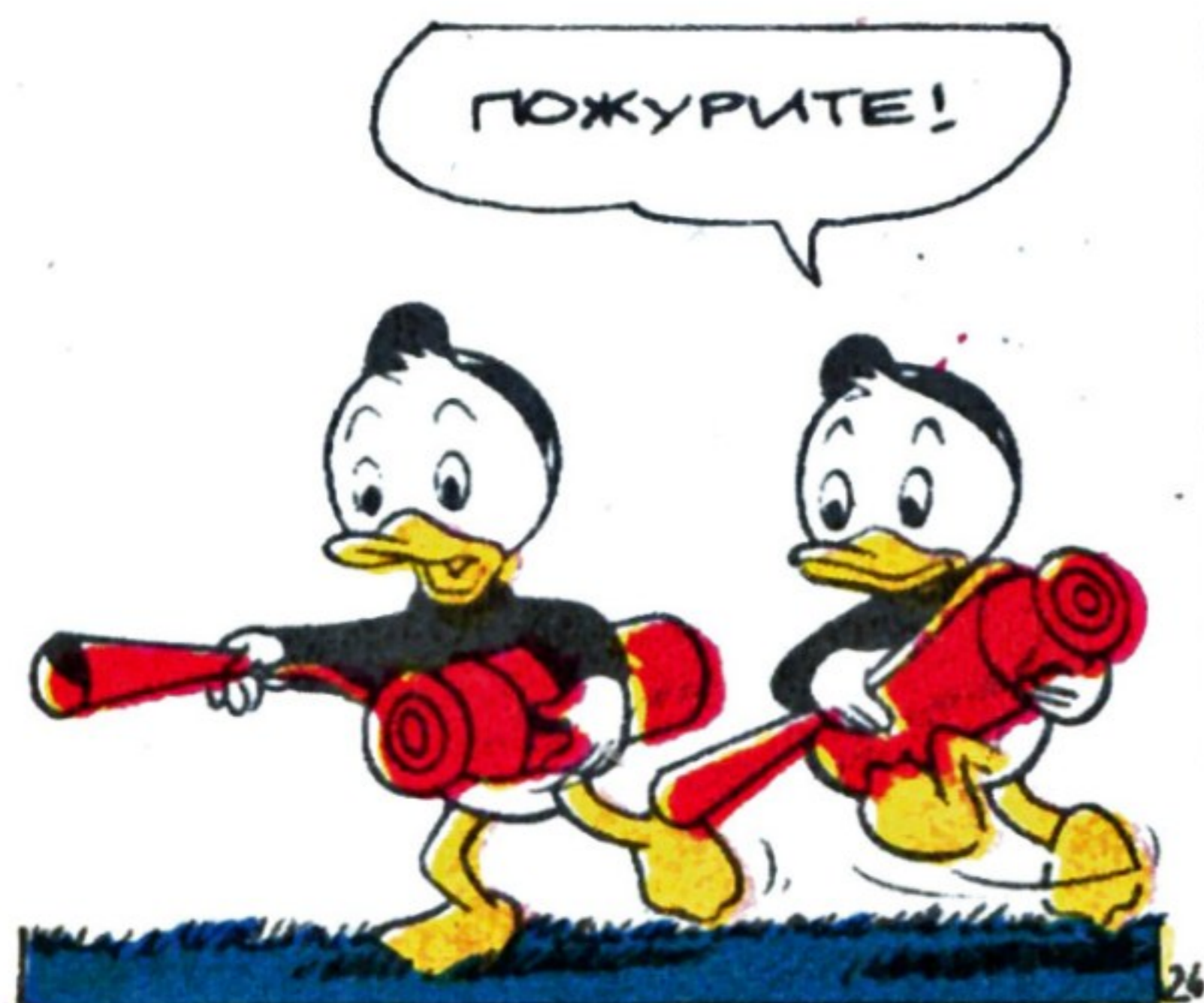
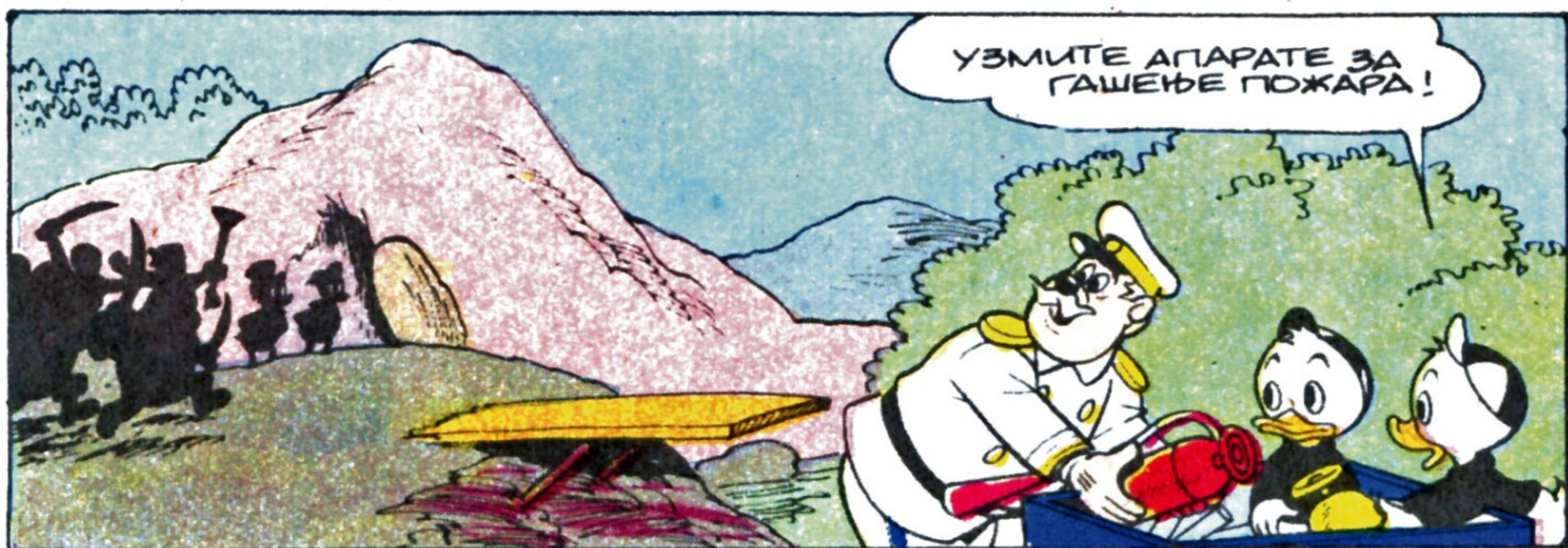
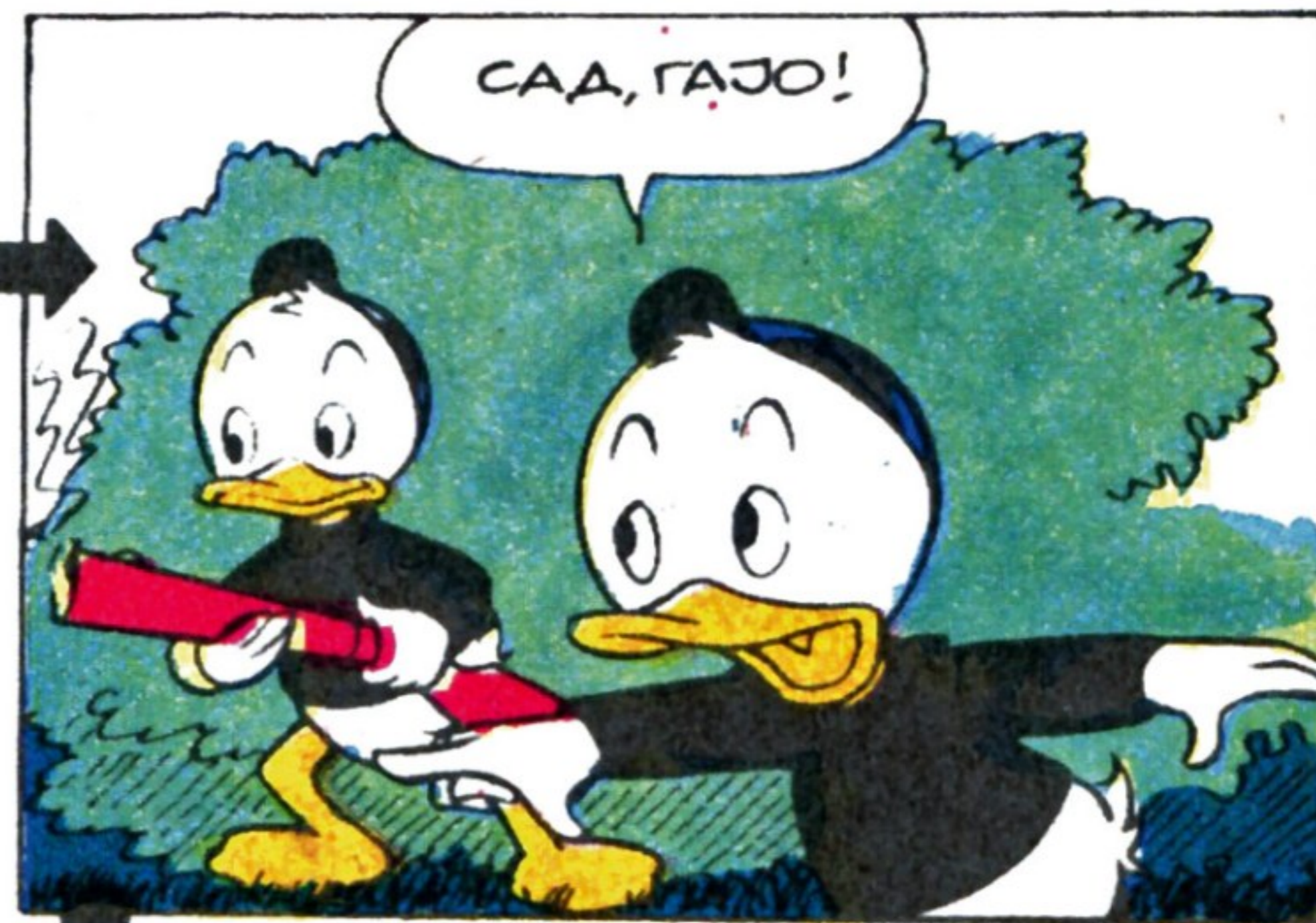
... А ЈА САМ ПОЖУ-
РИО ОВАМО!

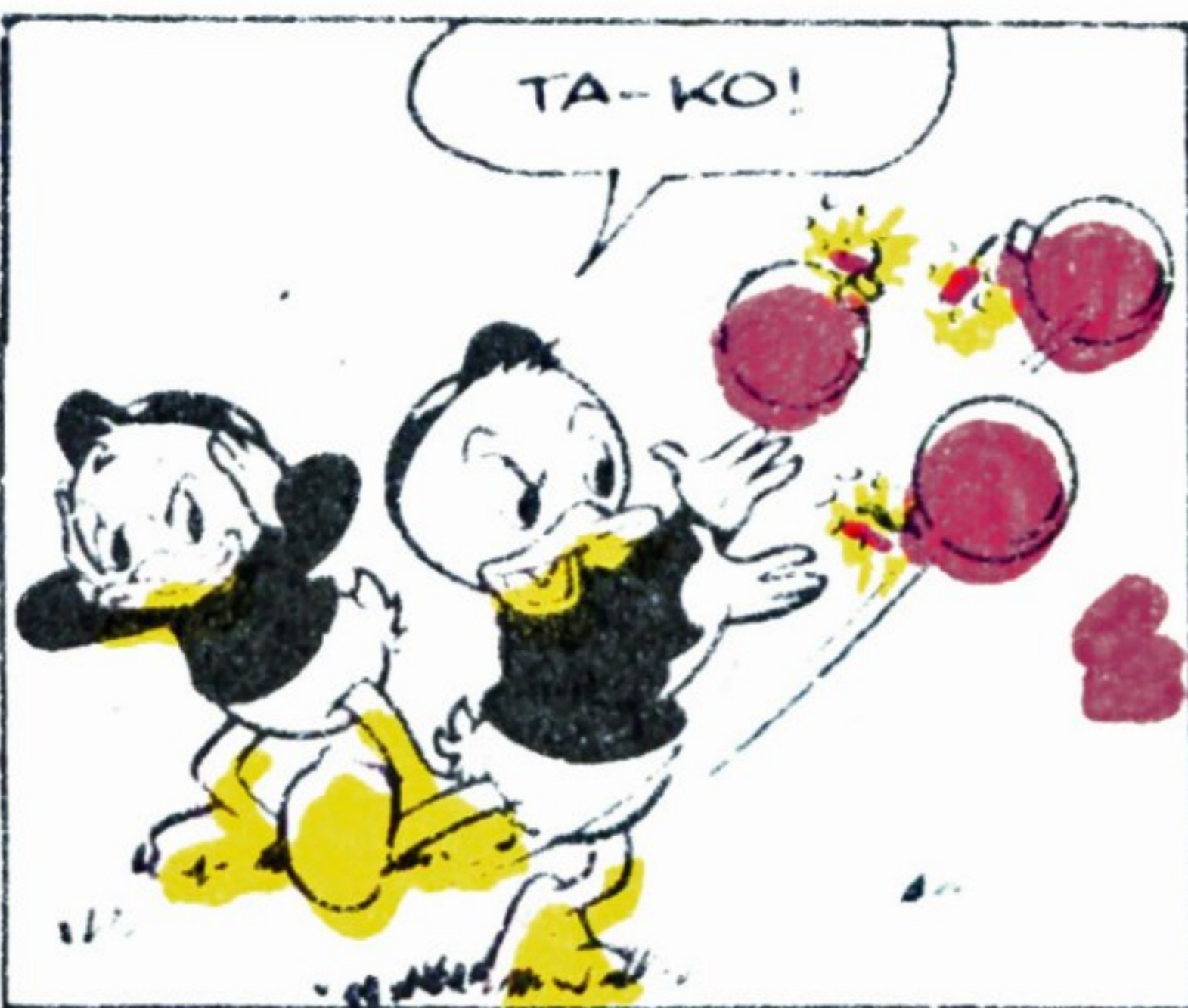
СТРАШНО!

БРЗО! ПРЕ НЕГО ШТО ОНИ
ГУСАРИ СХВАТЕ ШТА СЕ
ДЕСИЛО!

МОЈ
ШЕШИР!

НЕМАМО ВРЕМЕНА ДА СЕ ВРАГАМО
ПО ТВОЈ ШЕШИР, ДЕДА БАЈО!

ИЗГЛЕДА ДА
СУ ГУСАРИ
СХВАТИЛИ
О ЧЕМУ
СЕ РАДИ!

АХА! И ХОРЕ
ДА НАС ВРАТЕ
НА СУЂЕЊЕ!

ЗА ЊИМА!

МОРАМО СТИЌИ
ДО БРОДА ШТО
ПРЕ!

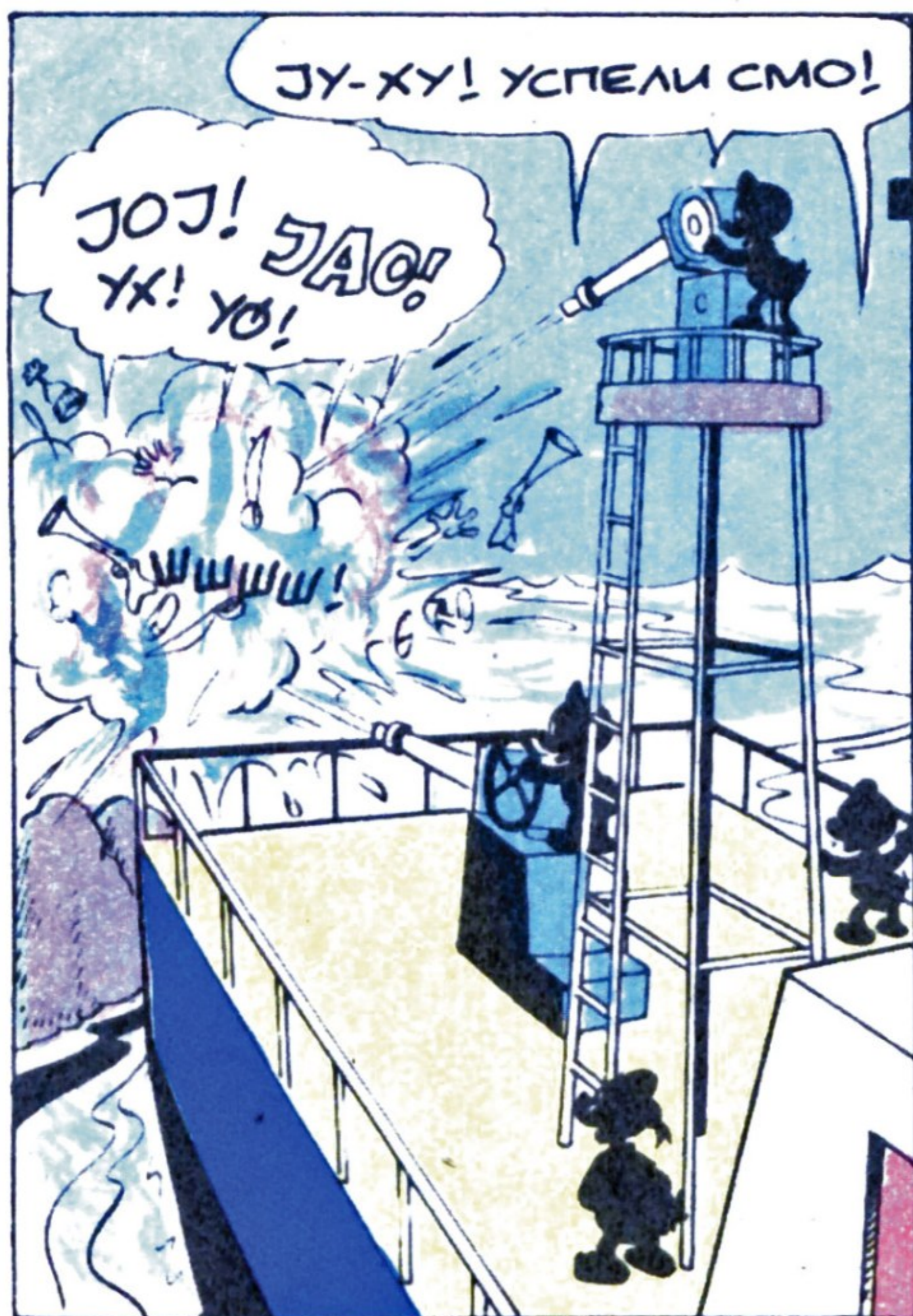
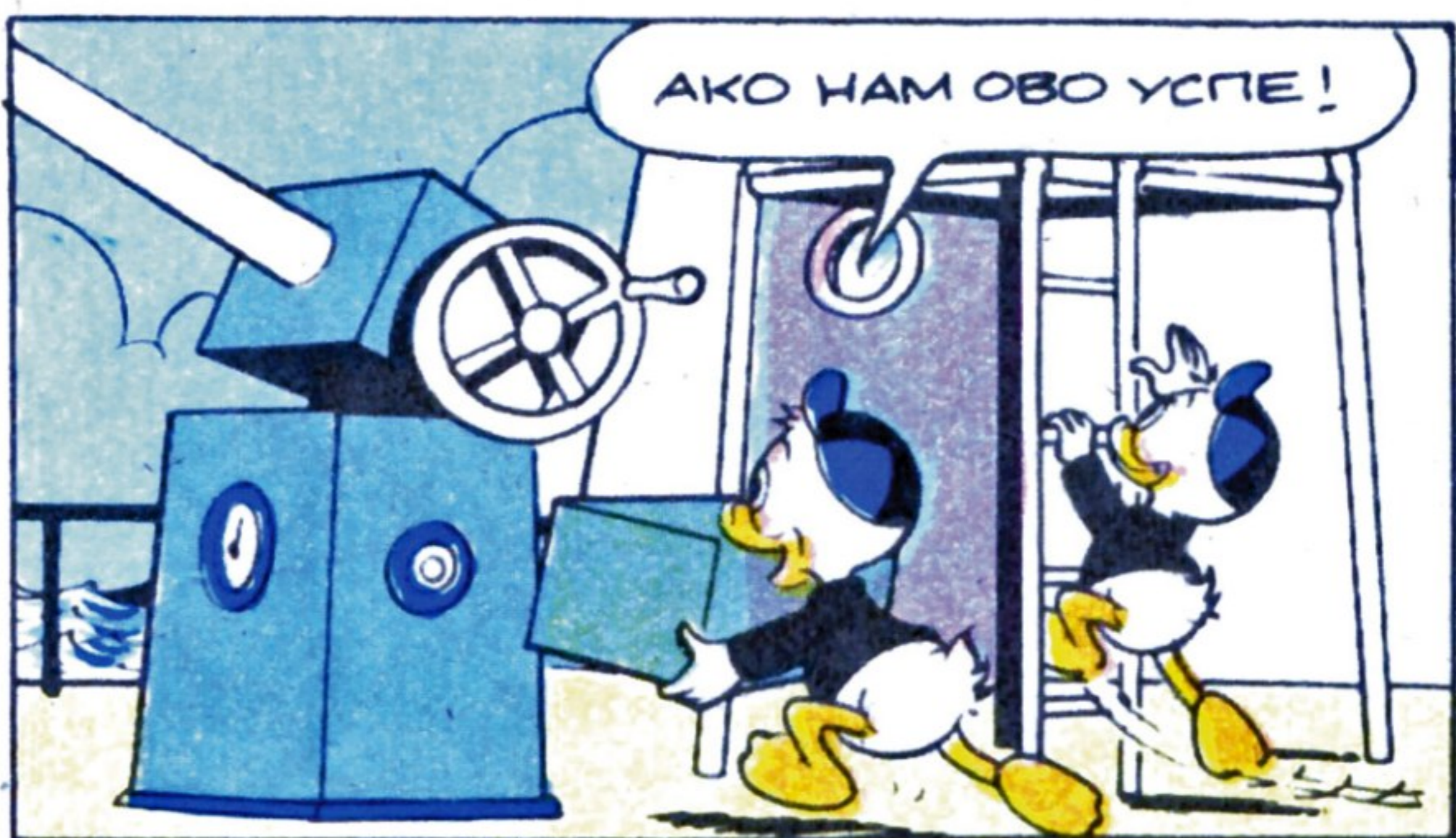
УБРЗО...

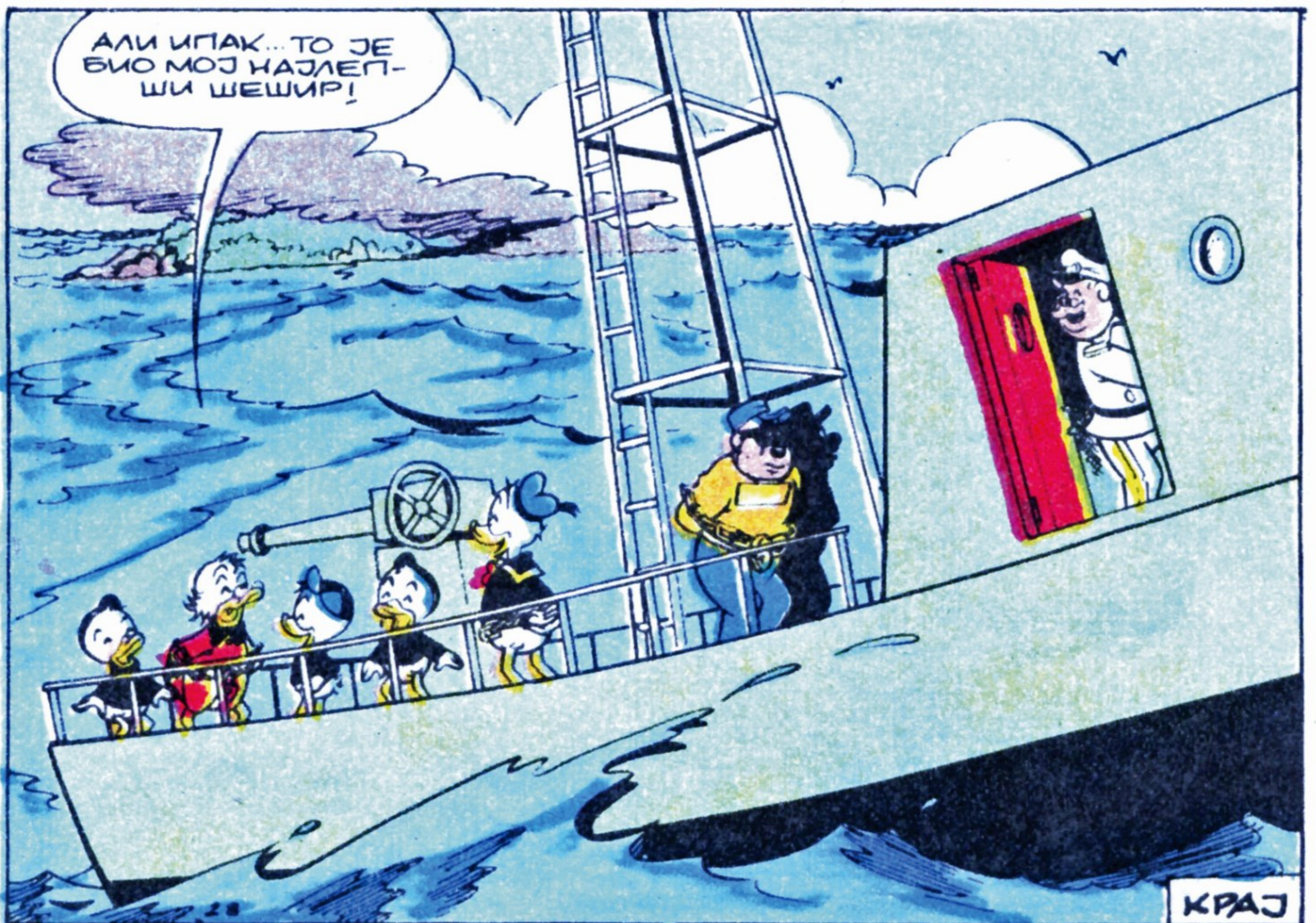
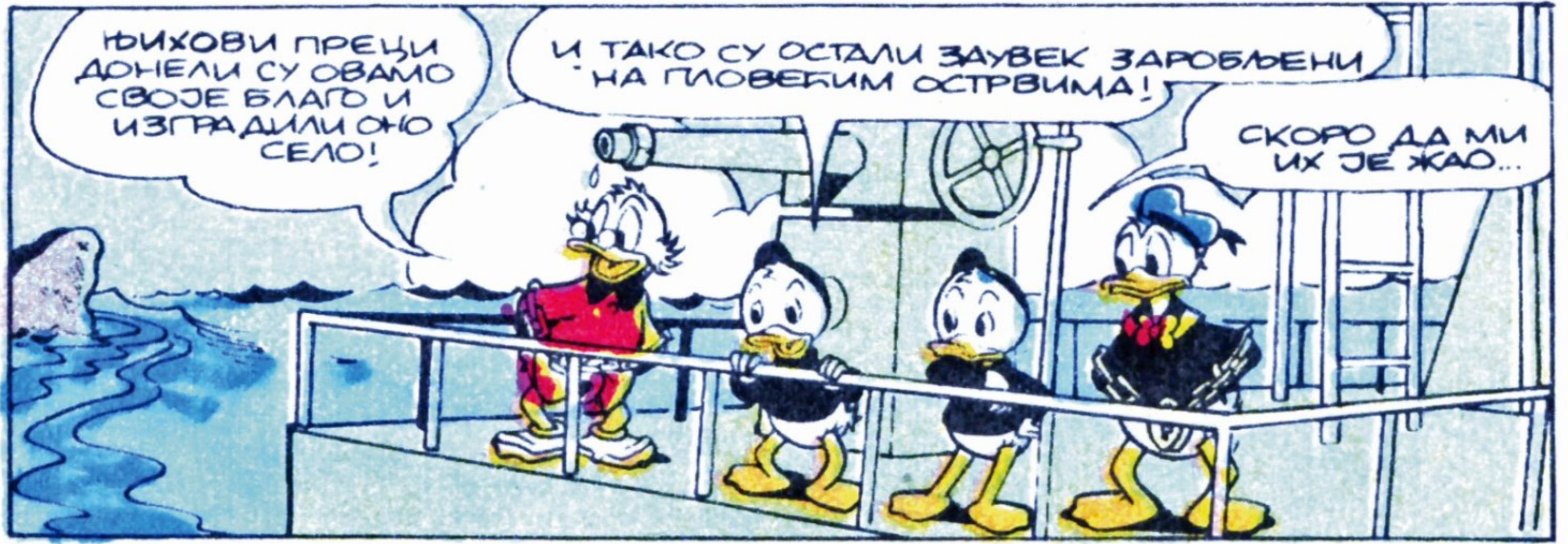
УСПЕЛИ
СМО!

КАКВА КОРИСТ ОД
ТОГА! И ГУСАРИ БЕ!

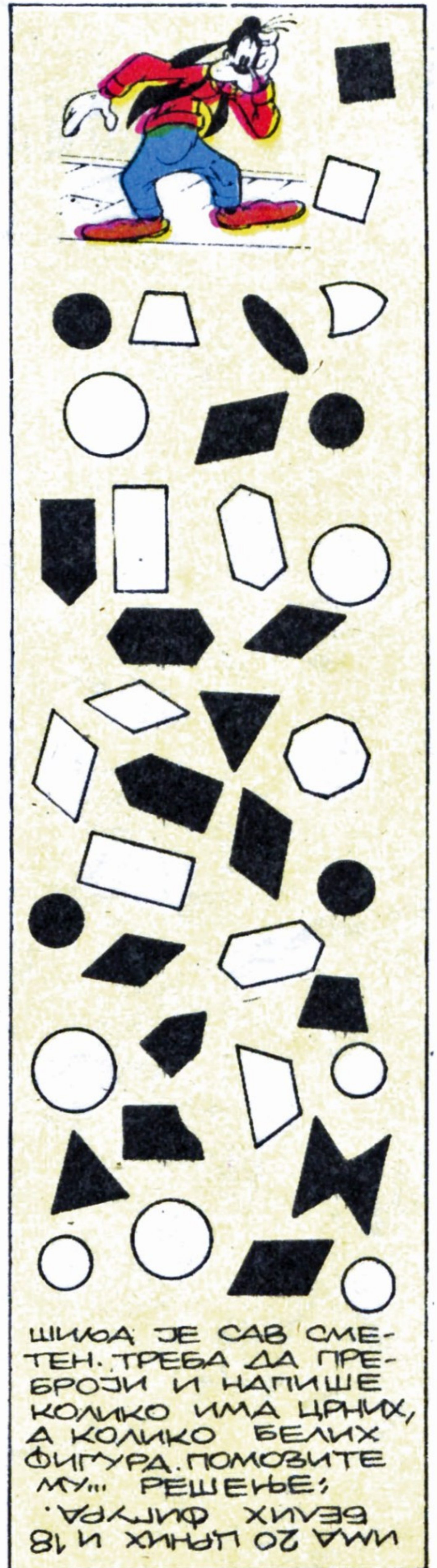
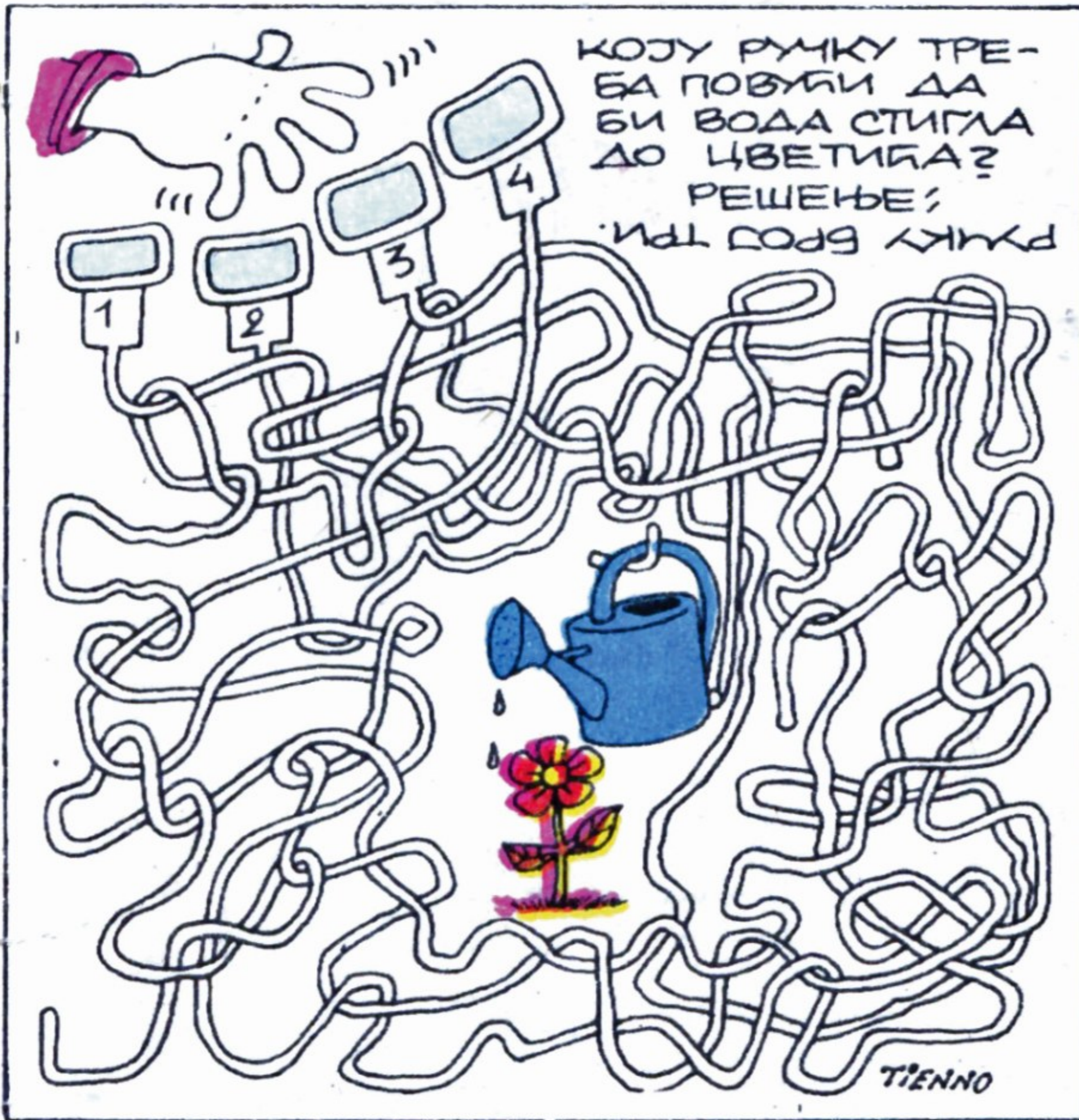

ПОГЛЕДАЈТЕ!-

РАЗМИШЉАЊКА

Микијева пошта

КОЈА ХЛАДНОЋА!

Драги Мики, помози! Моја сестра каже да је негде прочитала да температура ваздуха може да буде и минус сто степени, а ја се не слажем! Још бих те молио да нам одговориш: колика је и које године била најнижа температура у Београду?

**Аца Николић
Устаничка 187
Београд**

Ево, Ацо, спремио сам ти један мали преглед ниских

температура из којег се види да је твоја сестра у праву. Године 1975, у Сибиру (СССР) забележена је температура ваздуха -102 степена; у Вастоку (СССР) 1960, $-88,3$; у Ојмакону (СССР) -71 степен 1933; у Нортису (Гренланд) $-66,1$ степен, 1954; у Сармиенту (Аргентина) $-32,8$ степени 1907; у Ифрану (Мароко) $-23,9$ степени 1935; у Сјеници (Југославија) $-38,0$ степени 1954; и у Београду $-26,2$ степена 1893. године.

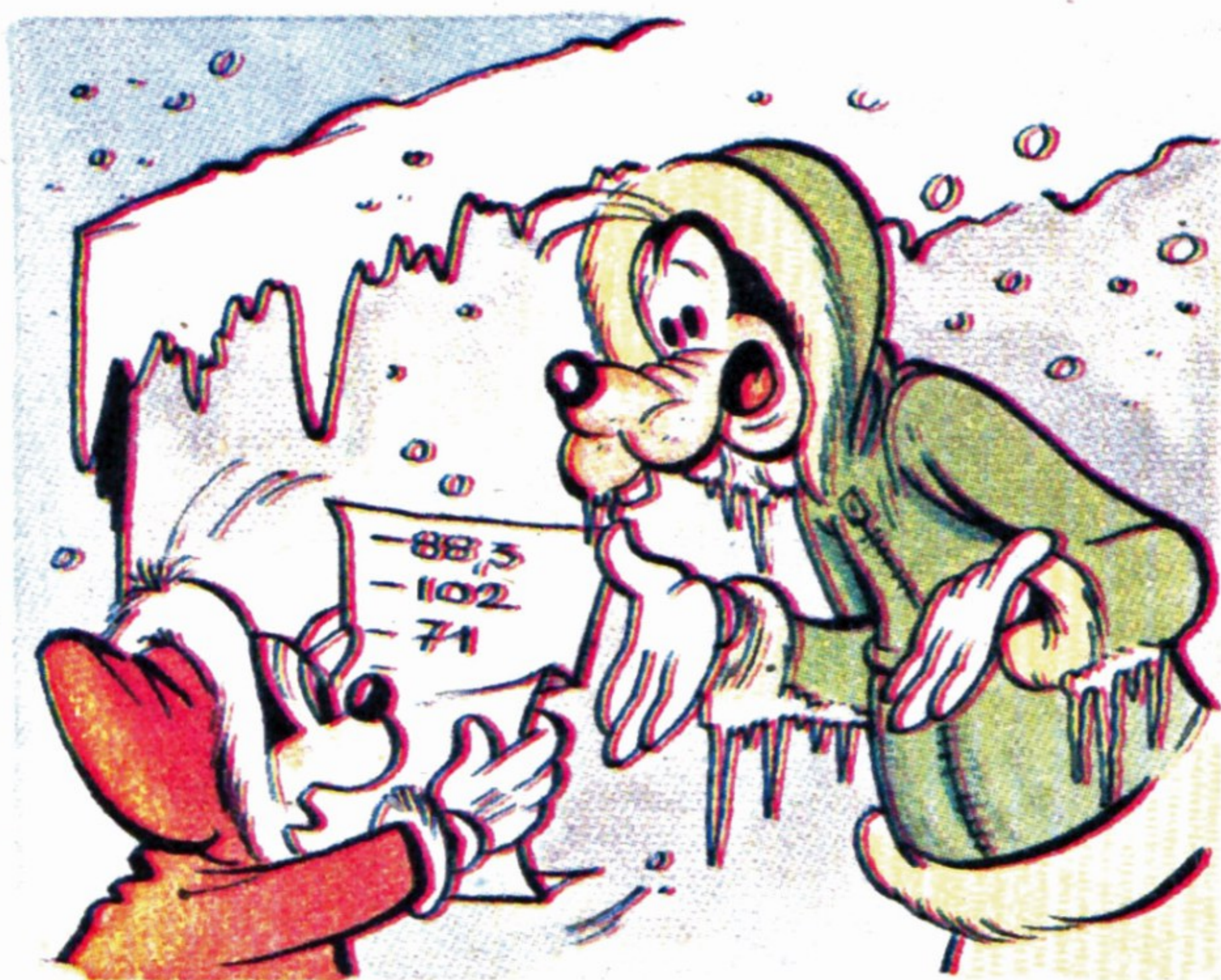

S.O.S. ЗА МОГ ЈЕЖА!

Објаснио си у прошлом броју да је то знак за дозивање у помоћ. Мом јежу је потребна хитна помоћ. Разболео се, а не знам коме да се обратим? Одговори што пре и хвала унапред.

Сашка из Земуна

Ово важи за све власнике кућних љубимаца, као што су пси, мачке, папагаји, канаринци, јежеви, корњаче и друге животиње. Своје љубимце можете да доведете на преглед и вакцину у две београдске амбуланте: једна је у улици 29. новембра 119 (тел. 764-083, а друга у Булевару ЈНА 18 (тел. 685-666, локал 47) при Ветеринарском факултету.

УЉЕЗ

Мени се много свиђа игра уљез па вам и ја шаљем предлог за једну. Много поздрава од верне читатељке из Сплита.

Барбара Вишић
Ковачића пут 5
Жрновица
58000 Сплит.

Одговор: давап еј саџд

ПЕТИ ТОЧАК

Молим те, Мики, да ово не стигне у кош јер ме занима шта значи израз ПЕТИ ТОЧАК на колима? Много те поздрављам и очекујем одговор што пре.

Виолета Илијева
Скопље

Надам се, Виолета, да ти нико није рекао да си пети точак? То је исто што и сувишан, непотребан. На пример, овако: „Знао је да су га позвали само из учтивости, па је одбио да пође. Није хтео да буде пети точак на колима”

Граим Мики

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из целе наше земље. Имам четрнаест година, навијам за Црвену звезду. Сакупљам постере и хемијске оловке.

Југослава Кокеновић
Бука Караџића 41
21400 Бачка Паланка

Радо бих се дописивала са својим вршњацима. Имам једанаест година. Сакупљам значке, текстове и мелодије популарних песама.

Матеја Торназарић
Вилка Рожица 4
61240 Камник

Ученица сам четвртог разреда и имам десет година. Сакупљам значке, марке, салвете и оловке.

Божица Бошкић
Боже Рољића 16
78260 Мркоњић Град

Издаје и штампа НО „Политика” – као посебно издање ООУР Издање за младе „Политикин забавник”, Македонска 29, 11001 Београд. В. д. директор НО „Политика” др Живорад Миковић. В. д. руководиоца ООУР-а Издања за младе и главни и одговорни уредник Владе Булатовић Виб, одговорни уредник Мирјана Маринковић, ликовно-графички уредник Војислав Стаменовић, техн. уредник Горан Војиновић.

ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ: 3 месеца 1.104,00 дин., 6 месеци 2.208,00 дин., 1 година 4.416,00 дин., ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО: 3 месеца 2.208,00 дин., 6 месеци 4.416,00 дин., 1 година 8.832,00 дин. Претплата се врши на жиро-рачун број 60801-601-29728 уз обавезну називу НО „ПОЛИТИКА” ООУР „Продаја” – претплата на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК”. ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО У СТРАНОЈ ВАЛУТИ – годишња: САД \$ 21.–, СР Немачка ДМ 46.–, Шведска Шкр. 150.–, Француска Ффр. 147.–, Швајцарска Шфр. 38.–. Уплате из иностранства слати на девизни рачун НО „ПОЛИТИКА” код „Инвест банке” – Београд, на рачун број: 60811-620-63-257300-00054 са обавезном назнаком: ПРЕТПЛАТА на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК”. Поштански факс 124. Телефони: централа 324-191 и 325-761, редакција 324-471. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије 413-524/74-02 од 15. 10. 1974. не плаћа се порез на промет.

Цена једног примерка 100 динара.

© Walt Disney Production

База
Патак:
**МОРСКА
БОЛЕСТ**

www.stripzona.com